Artikel:
Het jaar van de verkiezingen

Artikel:
De terugkeer uit het Kalifaat

Docent in bedrijf:
Dr. Christina Peristeridou

Faculteitsblad, nummer 3 / lente 2017

JiBulletin

EUROPA

Includes English section

Stichting Jurist in Bedrijf

JONG HOUT

CAFÉ

JOUW CARRIÈRE BEGINT IN ONS POP-UP CAFÉ

Goede koffie met exclusieve insights over de topadvocatuur.

Café Jong Hout. Iedere maand op een andere bijzondere hotspot. Ben je benieuwd naar onze praktijkgroepen, wil je antwoord krijgen op al je vragen of werken aan je soft skills? Onder het genot van goede koffie maak je informeel kennis met ons kantoor, onze mensen en de no-nonsense cultuur. Mis het niet! Studeer jij Rechtsgeleerdheid, Notarieel Recht, Fiscaal Recht of Fiscale Economie en wil je weten waar we de volgende keer zijn? Ga voor data & locaties en het volledige programma naar cafejonghout.nl

HOUTHOFF BURUMA

Colofon

JiBulletin
26e jaargang – Nummer 3, Lente 2017
JiBulletin is een uitgave van Stichting Jurist in Bedrijf. De Stichting Jurist in Bedrijf heef tot doel aanstaande juristen te informeren over hun beroepsmogelijkheden, in de ruimste zin des woords.

Redactie:
Céline Janssen
Philip Savidis
Roos Klomberg
Tim de Bruyn
Emmelijn Peters
Claire Calame

Lay out & druk:
Compact Drukwerken NV
Lanaken, België

Informatie & kopij:
Jurist in Bedrijf
UM/Faculteit der Rechtsgeleerdheid
Postbus 616
6200 MB Maastricht
Tel: 043-3883106
Fax: 043-3260568
jib@maastrichtuniversity.nl
www.juristinbedrijf.nl

Contactgegevens:
Faculteit de Rechtsgeleerdheid
Op werkdagen tussen 10.00 en 12.00
Tel: 043-3883106
Email: jib@maastrichtuniversity.nl
www.juristinbedrijf.nl

College van advies:
Nautadutilh
Houthoff Buruma
Allen & Overy
Simmons & Simmons
Van Doorne
Norton Rose Fulbright

Met dank aan:
Jeroen Lenaers
Dr. Christina Peristeridou
Dueca Daenen
Sophie Boots
Solange Daenen

Oplage:
1100 exemplaren

Volgende verschijningsdatum:
Zomer 2017

Alle druk- en spelfouten voorbehouden

© Stichting Jurist in Bedrijf 2016-2017

Europa

Beste lezer,

Voor je ligt alweer het derde Bulletin, wat betekent dat het einde van het jaar in zicht begint te komen. Op moment van schrijven is de Bedrijven- en Instellingendag commissie druk bezig met de voorbereiding van 15 maart, die inmiddels al weer achter ons ligt. Hopelijk ben je bij de dag aanwezig geweest, heb je genoten en is het voor jou van nut geweest. Indien je niet aanwezig kon zijn, hoop ik dat je je volgend jaar zeker inschrijft!

De dag 15 maart stond echter niet alleen in het teken van de Bedrijven- en Instellingendag. Een tevens belangrijke gebeurtenis die op deze datum heeft plaatsgevonden zijn de Nederlandse verkiezingen. De uitslag is voor mij op dit moment nog onbekend, maar ik ben zeer benieuwd of de verkregen zetels kloppen met de peilingen geschetst in het eerste artikel in het Bulletin. Nadat in 2016 de verkiezingen in Oostenrijk zijn geweest, zijn we het jaar 2017 begonnen met de inauguratie van Donald Trump als president van Amerika. Dit jaar kan gerust het 'jaar van de verkiezingen' genoemd worden, nu naast de Nederlandse ook nog de verkiezingen in Frankrijk, Duitsland en Italië op de agenda staan.

Een onderwerp waar nog steeds veel over te doen is, is de Brexit. Niemand weet precies hoe het afscheid van het Verenigd Koninkrijk zich gaat vormen; er zijn veel speculaties over de mogelijke gevolgen. Begin februari zijn we afgereisd naar Brussel voor een interview met Europarlementariër Jeroen Lenaers. We hebben verschillende interessante onderwerpen met hem besproken, waaronder de gevolgen van de Brexit en hetgeen gebeurt met de Britse zetels.

In Frankrijk geld een verbod van religieuze tekenen in de openbare wereld, wat betekent dat het dragen van een hoofddoek alleen in privésfeer is toegestaan. Een zeer controversieel onderwerp, zeker omdat er ook veel discussie is over de vraag of islamitische vrouwen wel of niet gedwongen worden tot het dragen van de hoofddoek. Westerlingen zien dit vaak als een onderdrukking, terwijl veel islamieten vanuit het geloof spreken van een vrijwillige keuze.

Europa is bang voor terugkerende IS-strijders. Door teleurstellingen in het kalifaat keren er soms jihadisten terug. Wat wordt er met hen gedaan? Hoe pakken de verschillende Europese landen dit probleem aan?

Altijd al een eigen Europese staat willen hebben? Een Tsjech heeft deze fantasie omgezet tot een daadwerkelijk plan: zijn eigen Liberland. Er bestaan een heel aantal dergelijke micronaties in de wereld, maar internationale erkenning blijkt hierbij een probleem. Zo ook Sealand, een olieplatform op zee dat in 1967 werd gevestigd. Een 'how to': het oprichten van je eigen staat wordt in dit artikel gegeven.

Als afsluitend artikel een uiteenzetting over de mogelijke effecten van de plannen van president Donald Trump op Europa, zowel op economisch als politiek gebied. Trump heeft zijn protectionistische plannen al meermaals aangekondigd. Hoeveel en welke impact zal dit hebben op Europa?

Veel leesplezier!

Met vriendelijke groet,

Céline Janssen
Voorzitter Bulletincommissie Stichting Jurist in Bedrijf

Geef mij maar Amsterdam

Kom stage lopen
in de hoofdstad!

Kijk voor meer informatie op
www.werkenbijnautadutilh.nl

NautaDutilh | Room for you

Inhoud

3 Voorwoord door Céline Janssen

6 Het jaar van de verkiezingen

9 Interview met Jeroen Lenaers

13 Brexit means Brexit

16 Docent in Bedrijf Dr. Christina Peristeridou

19 Groeten uit Uppsala, Zweden:
Dueca Daenen

22 Niet met een boerka over straat

26 Kantoorspecial Norton Rose Fulbright

28 Kantoorspecial Van Doorne

30 Greep uit de week van Sophie Boots

33 Bijdrage studie verenigingen

36 Stelling :
De Europese Unie is in staatde vluchtelingencrisis op te lossen

38 De terugkeer uit het Kalifaat

42 How to: het oprichten van je eigen staat

46 Oprecht opmerkelijk

48 Trump's possible effects on Europe and the rest of the world

50 Agenda

51 Column: Solange Daenen

Adverteerdersindex

Houthoff Buruma	2
NautaDutilh	4
Loyens&Loeff	18
Simmons & Simmons	24
Van Doorne	28
Boels Zanders Advocaten	40
Norton Rose Fulbright	44
Allen & Overy	52

Het jaar van de verkiezingen

Het jaar 2016 is een zeer turbulent jaar geweest op allerlei verschillende gebieden. Binnen Europa hebben de Brexit en de vluchtelingencrisis een grote rol gespeeld, en zullen het komend jaar ook zo blijven. Ook de verkiezing van Donald Trump als nieuwe president van Amerika is een belangrijke ontwikkeling. Al deze gebeurtenissen hebben een enorme invloed gehad op de politiek binnen Europa, vooral aangezien er meerdere verkiezingen plaats hebben gevonden afgelopen jaar en de aanloop naar verschillende verkiezingen in 2017 voelbaar is.

Door: Roos Klomberg

Verkiezingen in 2016 en 2017

In 2016 zijn er verkiezingen in Oostenrijk en Amerika geweest, en een referendum in Italië dat als gevolg het aftreden van de premier had. 2017 is begonnen met de inauguratie van Donald Trump als president van Amerika, nadat hij verkozen was op 9 november 2016. Verder zullen er verkiezingen plaatsvinden in Frankrijk, Duitsland, Nederland en Italië.

In december 2016 zijn de presidentsverkiezingen in Oostenrijk geweest. De twee kandidaten waren Alexander van der Bellen van de Groene Partij en Norbert Hofer van de Vrijheidspartij van Oostenrijk, ook wel de FPÖ. Deze verkiezingen waren zeer relevant aangezien het een hele duidelijke politieke richting voor Oostenrijk zou aanwijzen. Van der Bellen is een linkse economieprofessor die al eerder had aangegeven geen regering onder leiding van FPÖ zou inaugureren. Hofer is rechts-populistisch en trekt de EU sterk in twijfel. De uitkomst van de verkiezingen was in die zin een opluchting, dat niet Hofer maar van der Bellen aan de macht is gekomen, en daarmee Oostenrijk een duidelijk linkse en pro-Europese politieke richting op gaat.

Dezelfde dag als de verkiezingen van Oostenrijk werd deze opluchting snel de kop ingedrukt door het nieuws dat in Italië premier Renzi was afgetreden. Dit gebeurde nadat het referendum met een aantal grondwetswijzigingen heel sterk was afgewezen door het

volk. Een belangrijk onderdeel van deze grondwetswijzigingen was een inperking van de macht van de senaat en regionale bestuurders. Er was een opkomst van 67%, waarvan ongeveer 60% van de Italianen nee heeft gestemd tegen deze wijzigingen. Nu moet er gekeken worden of er vervroegde verkiezingen komen in het voorjaar van 2017 of dat er een zakenkabinet komt dat Italië bestuurt tot 2018, wanneer de nieuwe verkiezingen oorspronkelijk plaats zouden vinden. In de eindejaar toespraak van de Italiaanse president Sergio Mattarella, de enige die kan beslissen wanneer er nieuwe verkiezingen plaatsvinden, heeft hij duidelijk gezegd de verkiezingen nog te willen uitstellen gezien de ondeugdelijkheid van de Kieswet. Deze moeten in ieder geval vóór februari 2018 plaatsvinden, aangezien dan de regeerperiode van kabinet-Renzi afloopt.

In het voorjaar van 2017 zullen de presidentsverkiezingen in Frankrijk plaatsvinden. President François Hollande die vanaf 2012 het land geregeerd heeft, besloot om niet te gaan voor een tweede termijn, wat niet voor is gekomen sinds 1958. Dit was wel redelijk te verwachten, aangezien in begin oktober 2016 nog maar 4% van de Franse bevolking tevreden was met zijn mandaat. Tijdens zijn mandaat is Hollande van een linkse president steeds meer naar het midden geschoven, waardoor zijn partij verdeeld werd in meningen over deze politieke richting. De twee kandidaten vanuit de linkse hoek die in 2017 zullen gaan voor het presidentschap zijn Benoît Hamon van de Parti Socialiste en Emmanuel Macron die zichzelf zonder partij kandidaat heeft gesteld. Deze twee kandidaten zorgen voor versplintering van de Parti Socialiste omdat wordt verwacht dat een deel van de partij zich zal gaan scharen achter Macron, niet achter Hamon. Aan de rechter kant staan Marine Le Pen van de nationaal-populistische Front National en François Fillon van de klassiek-rechtse Les Républicains. Op dit moment staat Le Pen op nummer één met zo'n 26 à 27 procent van de stemmen, en Macron op nummer twee met zo'n 22 à 23 procent. De Franse politiek heeft altijd bestaan uit twee duidelijke partijen; de linkse en de rechtse. Deze verkiezingen zijn echter veel mensen het vertrouwen verloren in deze duidelijke scheiding. Niemand is meer louter links of rechts, en volgens Le Pen gaat het deze verkiezingen om de keuze 'tussen patriotten en mondialisten'. Gekeken naar de twee kandidaten die bovenaan staan kan deze scheiding duidelijk worden aangegeven. Waar Macron een 'burgerbeweging' (En Marche!), open samenleving en Europa als belangen ziet, gaat Le Pen hier tegenin met haar ideeën over een regering van nationale eenheid, en een referendum voor een 'Frexit'. Zeer uiteenlopende kandidaten, en dus zal er ook een zeer uiteenlopende uitslag zijn in april.

"Op dit moment staat de christendemocratische coalitie van Merkel met 37% bovenaan de peilingen, gevolgd door de socialistische SPD en het rechts-nationalistische Alternative für Deutschland."

In september 2017 zal er in Duitsland gestemd worden voor een nieuwe Bondsdag. Op dit moment is bondskanselier Merkel bezig aan haar derde termijn en het lijkt erop dat ze zich op kan maken voor een vierde. Op dit moment staat de christendemocratische coalitie van Merkel met 37% bovenaan de peilingen, gevolgd door de socialistische SPD en het rechts-nationalistische Alternative für Deutschland. De groei van deze laatste partij, die op de derde plaats staat met 15% van de stemmen, is een nieuwe ontwikkeling, aangezien deze partij een jaar geleden nog maar 5% van de stemmen had in de peilingen. Dit succes kan worden afgeleid van de aanhoudende vluchtelingenproblematiek en het groeiende Euroscepticisme in Duitsland. De partij begon in 2013 als eurosceptische partij, en zal nu voor de eerste keer plaatsnemen in de Bondsdag. De AfD zet zich vooral af tegen de centrumpartijen door middel van kritiek op het vluchtelingenbeleid, de EU en het machtsmonopolie van de CDU/CSU en SPD. Een linkse coalitie lijkt tot nu toe nog onrealistisch vanwege de grote verschillen tussen de SPD, Die Linke en Die Grünen. Vooral het verschijnen van de AfD op het politieke toneel in Duitsland is een belangrijke verandering, aangezien dit laat zien dat ook in Duitsland nationalisme op aan het komen is. Desalniettemin zal de uitkomst van de verkiezing zeer waarschijnlijk een Merkel IV zijn met de AfD als belangrijkste oppositiepartij.

Nederlandse verkiezingen

In Nederland zullen de verkiezingen op 15 maart plaatsvinden. Een nieuw record is al behaald; er zijn 81 politieke partijen geregistreerd bij de Kiesraad

waarvan uiteindelijk 28 partijen kunnen worden verkozen voor de Tweede Kamer. De laatste peilingen laten zien dat de Partij van de Vrijheid bovenaan staat met 30 zetels, gevolgd door de VVD (Volkspartij voor Vrijheid en Democratie) met 24 zetels. De VVD, als economisch liberale partij, staat voor onder andere weinig staatsbemoeienis, lage belastingen, de instroom van kansarme migranten naar Nederland stoppen en de bemoeienis van de Europese Unie beperken tot haar kerntaken. De PVV staat vooral bekend om hun partijleider en tevens enige lid Geert Wilders, en zijn heftige uitspraken over de islam en immigranten. Eerst was dit vooral omtrent zijn 'minder Marokkanen' uitspraak van 2014, nu focust Wilders zich op de grote stroom vluchtelingen. De PVV is de enige Nederlandse partij die fel tegen de toestroom van vluchtelingen is. De partij wordt vaak rechts-extremistisch, populistisch en racistisch genoemd, terwijl ze zichzelf 'nieuw-realistisch' noemen, 'een nieuw en sterker liberalisme, met meer aandacht voor cultuur, traditie en moraal'. Daarnaast is de partij zeer kritisch op de Europese Unie, vooral op het gebied van migratiebeleid en de eurozone. Op een gedeelde derde plaats staan de CDA (Christen-Democratisch Appèl) en GroenLinks met 17 zetels.

Het is voor het eerst dat de PVV zo dicht bij de aanstaande verkiezingen bovenaan staat in de peilingen, wat een beeld geeft van de opkomst van de algemene angst in Nederland voor de grotere problemen als de vluchtelingenstroom. De VVD, en dus Mark Rutte, hebben aangegeven dat ze niet een coalitie zullen vormen met de PVV. Dit zou dus betekenen dat als de PVV de grootste partij blijkt na de verkiezingen, ze waarschijnlijk niet onderdeel van de regering kunnen worden. Sommige mensen geeft dit een veilig gevoel, vanwege de angst voor populisme en extremistische partijen zoals de PVV, maar aan de andere kant kan dit gezien worden als niet-democratisch. Op deze manier wordt een groot deel van Nederlandse bevolking 'genegeerd'. Het gevoel van genegeerd worden is juist een van de redenen dat veel mensen stemmen voor de PVV, aangezien Wilders zich richt op het Nederlandse volk, en net zoals Donald Trump in Amerika, Nederland wil 'teruggeven' aan het volk. Half februari besloten zowel Mark Rutte als Geert Wilders om niet mee te doen aan het RTL-premiersdebat. Het werd gezien als een 'laffe' daad van beide lijsttrekkers aangezien het leek alsof ze allebei de confrontatie niet aandurfden. Politiek gezien een slimme zet, aangezien Wilders de confrontatie met Rutte en Jesse Klaver (GroenLinks) het liefst vermeed, en Rutte niet wilde dat de D66- en CDA-kiezers die gingen weglopen naar GroenLinks zouden gaan. Dit zou zijn plan om Wilders uit het torentje in Den Haag te houden verpesten.

Daarnaast is er enorme commotie geweest rondom Sylvana Simons en haar partij Artikel 1. Allereerst werd zij in mei 2016 lid van DENK, vooral omdat ze racisme, discriminatie en xenofobie wilde tegengaan. Hier werd fel en soms discriminerend op gereageerd. Dit accepteerde ze niet en liet een onderzoek instellen bij het Openbaar Ministerie naar de ernstigste beledigende reacties, zoals een foto waarop zij werd afgebeeld in een lynchpartij van de Ku Klux Klan. DENK heeft ze verlaten in december 2016, waarna ze haar eigen partij oprichtte, Artikel 1. Haar grootste ideaal hierbij is gelijkheid. Ook al gaf ze als reden voor het vertrek van DENK dat haar partijgenoten te veel bezig waren met media-aandacht, haar hele toetreden tot de politiek is enorm aanwezig geweest in de media.

In plaats van de kiezer en duidelijk beeld te geven van waar de partijen op uit zijn, lijkt het alleen maar een politiek spelletje te worden. Dit soort spelletjes in combinatie met de bestaande onduidelijkheid over al die 28 partijen die nu meedoen aan de verkiezingen en de vele uiteenlopende meningen over grote problemen maken het dit jaar heel lastig voor de kiezer om een goed gefundeerde keuze te maken.

Europa

Europa staat op dit moment op een keerpunt; na zo'n 30 jaar van groei van de Europese Unie heeft het Verenigd Koninkrijk in 2016 besloten de Unie te verlaten. Dit is een enorme schok, en creëert een compleet nieuwe situatie voor de EU. De vraag is dus hoe dit zal lopen de komende twee jaar, aangezien het VK in 2019 officieel de EU zal verlaten.

De problemen die al bestaan samen met het vertrekken van het Verenigd Koninkrijk uit de EU, gaan dit jaar de nationale verkiezingen definiëren en de richting van de Europese Unie bepalen. In een Europa met Geert Wilders als premier van Nederland, Marine Le Pen als president van Frankrijk, een sterke AfD als oppositie in Duitsland en geen Verenigd Koninkrijk zou een aftakeling van de Europese Unie kunnen betekenen. 'Haal het Verenigd Koninkrijk uit dit Europees machtsevenwicht en het resultaat is overduidelijk: 'ein Deutsches Europa', zegt oud-Europarlementariër Derk Jan Eppink. Dit zal een kloof met de Zuid-Europese landen, maar vooral met Frankrijk als gevolg kunnen hebben. De samenwerking, waar het Europese project niet zonder kan, zal op die manier erg lastig worden. Daarnaast zijn er veel externe invloeden op Europa. De nieuwe president van Amerika, Donald Trump, is een Republikein, met sterke nationalistische idealen. Of deze verkiezing invloed zal hebben op Europa valt nog te bezien, maar duidelijk is wel dat de rechts-nationalistische partijen steeds meer steun krijgen. Waar er juist in deze tijden meer samenwerking nodig is om problemen op te lossen als de vluchtelingenstroom en de oorlog in het Midden-Oosten lijkt het alsof steeds meer landen zich in zichzelf keren. Mensen zijn bang voor openheid en zijn veelal het vertrouwen in hun leiders kwijt, en dus ook het vertrouwen in Europa. 2017 zal dus een cruciaal jaar zijn voor Europa; is de EU sterk genoeg om een eenheid te blijven of zal de Unie uit elkaar vallen? ■

Interview met Jeroen Lenaers

Door: Philip Savidis, Tim de Bruyn

Op woensdag 8 februari zijn wij naar Brussel afgereisd voor een interview met Europarlementariër Jeroen Lenaers. Hij is zijn studie begonnen met European Law in Maastricht, waar hij tevens in het wel bekende café de Falstaff heeft gewerkt. Na een jaar merkte hij dat European Studies meer zijn ding was, omdat European Law niet Europees genoeg was. Uiteindelijk bleek Europaean Studies de juiste keuze, want het bracht hem de geschiedenis en macro-economie van verschillende landen, en tevens Europees recht.

Hoe ziet uw gemiddelde werkweek eruit?
Er is geen gemiddelde werkweek of standaard werkdag. Iedere dag is compleet anders. Je hebt eigenlijk vier weken in het parlement: eerst heb je een week met commissievergaderingen, dan een fractieweek, dan een plenaire week en dan een achterbanweek. Deze week zitten we in de fractieweek. In deze week worden alle dossiers besproken die we volgende week in Straatsburg gaan behandelen. Gisteren was ik bijvoorbeeld in Maastricht voor een jeugdevenement in het kader van 25 jaar Verdrag van Maastricht en vandaag had ik een conferentie met meer dan 100 kinderen in het Parlement. Kortom, iedere dag ziet er compleet anders uit. Dit maakt het ontzettend leuk, de dynamiek die hier zit is echt enorm. Je zou eigenlijk eens voor de grap naar Straatsburg moeten komen, als je daar door de gangen loopt proef je gewoon dat er iets gebeurt.

Wat is in uw ogen het belang van de Europese Unie?
We kijken nu vaak in negatieve zin naar Europa, maar ik vind dit totaal niet terecht. Het was gisteren 25 jaar geleden dat het verdrag van Maastricht getekend werd. Laatst zat ik in een tv-programma en naar aanleiding hiervan werd aan mij gevraagd hoe dat voor mij was. Ik was toen 7 jaar dus het speelde niet echt bij mij, maar ik ging er wel over nadenken hoe dat gegaan moest zijn toen mensen in 1984 rond mijn wieg stonden. Ik had ook even opgezocht wat er allemaal omstreeks mijn geboorte gebeurde; de Sovjet-Unie wilde de Olympische spelen in Los Angeles boycotten, een week daarna werden middellangeafstandsraket in het Oostblok geïnstalleerd en twee weken daarna gaf de Nederlandse regering toestemming aan de VS om 48 kruisraketten te plaatsen op Nederlands grondgebied. Zou mijn familie die bij mij op kraambezoek kwam, in 1984 al gedacht hebben dat we 30 jaar later een Euro-

pese Unie zouden hebben met daarin landen zoals Tsjechië en Hongarije? We betalen in Oostenrijk met dezelfde munt als in Letland en Litouwen, en je kunt van Zuid-Portugal naar Noord-Estland rijden zonder ook maar één keer je paspoort te laten zien. We drijven met Polen voor ongeveer 30 miljard gulden per jaar aan handel – ik vraag me af of iemand die voorspelling rond mijn kraambed had durven maken. Diegene zou waarschijnlijk voor gek verklaard worden. Dat heeft vooral te maken met dat er door samenwerking veel verder gekomen kan worden. Ook als men kijkt naar de toekomst, aan het begin van de vorige eeuw waren Europeanen ongeveer 23% van de wereldbevolking en aan het einde van deze eeuw zal dat nog maar 5% zijn. Als je dan serieus gelooft dat Nederland of België, als klein deeltje van die 5%, alles wat nu voor elkaar gekregen is, kunt behouden, dan denk ik dat je jezelf voor de gek houdt. Om dat te kunnen behouden moet er samengewerkt worden, dat staat voor mij als een paal boven water.

Voor welke onderwerpen of thema's maakt u zich hard?

Aangezien ik uit Stramproy kom, een dorp vlakbij de grens met België, heb ik veel te maken met grensoverschrijdende zaken. Er is veel progressie als het daarop aankomt, maar ik wil mijn steentje bijdragen om dit proces nog beter te laten verlopen. Denk bijvoorbeeld aan problemen met het pensioen of de AOW omdat iemand een tijdje in België heeft gewerkt. Dit soort problemen oplossen is zeker niet makkelijk. Laatst sprak ik in Maastricht een man die woonde in Maastricht, hij had een Duitse vrouw. Hij was werkzaam in België en zijn vrouw had net het huis van haar ouders geërfd in Duitsland. Dit alles betekende dat ze in drie verschillende landen belastingaangifte moesten doen en dus enige kennis moeten hebben van drie verschillende fiscale systemen. Ook is hij sociaal verzekerd in België en zij in Nederland, de kinderen vallen onder haar verzekering in Nederland. In principe is dit perfect geregeld in Europa, omdat niemand dubbele belasting betaalt en iedereen verzekerd is omdat iedereen ook zijn premies betaalt. Maar administratief is dit allemaal niet bij te houden voor twee werkende ouders met opgroeiende kinderen. Dit zou makkelijker moeten kunnen. Ook kan ik me ergeren aan dat door het nationale beleid steeds meer landen grenzen opbouwen, terwijl wij deze juist hebben verwijderd met het Schengenverdrag. Kijk bijvoorbeeld naar de Duitse tolwegen, ik kan me voorstellen dat mensen die aan de Duitse grens wonen dit zullen zien als een soort van grens. Ik zie dit

dan ook als een groot probleem, omdat wij als Europa steeds bezig zijn met het verminderen van die grenzen en de regeringen op een nationaal niveau dit beleid tegenwerken.

Wat is uw mening over de stelling: 'De EU is in staat om de vluchtelingencrisis op te lossen'?

Nee, dit kan alleen opgelost worden door het probleem waarom de vluchtelingen vluchten op te lossen en dat ligt niet zozeer in de macht van de EU. Dit zal altijd in een grotere coalitie opgelost moeten worden. Wat betreft het vluchtelingenprobleem dat zich in en rondom Europa afspeelt denk ik wel dat de EU het op kan lossen. Dan zullen sommige landen soms wel een corrigerend tikje moeten krijgen omdat er veel afspraken niet nagekomen worden. Wij kunnen hier in Brussel wel de mooiste oplossingen verzinnen, maar als deze vervolgens niet uitgevoerd worden door de landen dan komen wij ook niet verder. Als we bijvoorbeeld naar Griekenland kijken op Lesbos en Samos, zijn de omstandigheden voor de vluchtelingen daar zeer slecht. Ondanks het feit dat hier bakken met Europees geld naartoe gaan, wordt het probleem toch niet opgelost. Dit is een voorbeeld van een goed uitgewerkt plan in Brussel, dat op nationaal niveau, de Griekse overheid in dit geval, niet wordt uitgevoerd. Zolang de Europese afspraken op nationaal niveau, en dat geldt niet alleen voor Griekenland maar ook voor bijvoorbeeld Polen en Hongarije, niet nageleefd worden dan lossen wij dit probleem inderdaad niet op. Maar als wij met zijn allen zouden samenwerken en de gemaakte afspraken na zouden komen dan zou het probleem veel makkelijker op te lossen zijn en zou het veel minder problematisch zijn dan het nu lijkt.

In hoeverre is Europa belangrijk voor Nederland?

Wij, als Nederland, verdienen zo veel aan onze export, dat open grenzen van cruciaal belang zijn. Daarnaast zijn we, als Europa, straks niet meer zo relevant als we graag zouden willen zijn. De enige manier om enigszins relevant te blijven, is door samen te blijven werken. 95% van de groei in de wereldeconomie de komende jaren vindt plaats buiten Europa. Daardoor zal je vooral met landen in Zuidoost-Azië en Zuid-Amerika handelsverdragen moeten gaan sluiten. Een handelsverdrag is met een dergelijk land gemakkelijker af te sluiten als je 500 miljoen Europese consumenten achter je hebt, dan wanneer het om slechts 16 miljoen Nederlandse consumenten gaat. Dit is naar mijn mening cruciaal voor de relevantie van Europa, zodat wij geen plek worden waar mensen naartoe komen om te kijken hoe het vroeger was, om vervolgens terug te gaan naar hun eigen maatschappij, welke vele malen geavanceerder is. Dat zie je

nu soms al gebeuren, gezien het feit dat de duurste huizen in bijvoorbeeld Londen en Parijs allemaal worden gekocht door mensen uit Zuidoost-Azië of de Arabische Emiraten. Het maakt de noodzaak van samenwerking enkel groter. Dat betekent niet we naar een Europese superstaat toe moeten werken, maar er zijn genoeg andere manieren om dit te verbeteren. Discussies gaan, tot mijn spijt, echter nooit over deze situatie. Je bent voor Europa of je bent ertegen en het gaat zelden over de vragen: "Hoe zouden we Europa vorm willen geven? Wat zou Europa wel, en wat zou Europa niet moeten doen? Zou Europa een eigen leger moeten krijgen? Of zouden er Europese belastingen moeten worden geheven?". In Den Haag wordt er nooit gediscussieerd over de vraag of de Staat der Nederlanden moet worden afgeschaft, maar juist hoe de Staat op een manier kan worden georganiseerd zodat dit voor iedereen acceptabel is. Ik zou vele malen liever dezelfde discussie ook in Europa willen voeren, want ik denk dat we daar veel verder mee kunnen komen.

Als het in uw macht zou liggen om alles te kunnen veranderen aan Europa, wat zou u dan willen veranderen?

Europa moet allereerst efficiënter gaan werken, want met 28 lidstaten blijkt dat toch heel moeilijk. Dat is ten eerste institutioneel, want we hebben een Europese Commissie met 28 Eurocommissarissen. In iedere normale organisatievorm wordt gekeken wat de prioriteiten zijn, wat de plannen zijn voor de komende vijf jaar en welke mensen daarvoor nodig zijn. In Europa zien we 28 lidstaten, met 28 commissarissen, welke allemaal wat te doen moeten hebben. Laten we dit afschaffen, samen met het heen en weer reizen tussen Straatsburg en Brussel. Indien de onzinnige zaken worden afgeschaft, kan Europa begrijpelijker worden gemaakt voor mensen op straat. Hier zou ik mee beginnen en vanuit daar verder werken. Ik zou een heleboel willen veranderen, maar ik ben ook realistisch genoeg om te beseffen dat Europa een project is van de staten en dat als je dat project op een duurzame, houdbare manier in de toekomst wil behouden, je dat op een tempo zal moeten doen waarin iedereen meekan. Hierdoor ben ik er geen voorstander van om blind een vlucht naar voren te nemen, omdat dit naar mijn mening gevaarlijk zou kunnen zijn voor Europa. In 2004 zijn er tien landen bijgekomen, daaropvolgend nog twee landen en ten slotte nog één. In dertien jaar is de Europese Unie uitgebreid van vijftien naar achtentwintig lidstaten. Het ging om dertien landen met onder andere een compleet

andere geschiedenis, andere manieren van democratische ontwikkeling en een andere economische ontwikkeling. Het bleek in de daaropvolgende jaren veel lastiger om dat allemaal bij elkaar te houden dan van tevoren verwacht. Vier jaar na toetreding van deze dertien landen werden we ook nog getroffen door de economische crisis, wat het nog moeilijker maakte. We moeten er eerst voor zorgen dat we die achtentwintig, binnenkort zevenentwintig, lidstaten die we nu hebben aan de praat krijgen, alvorens überhaupt na te gaan denken over uitbreiding met landen als de Balkan of Turkije.

Hoe denkt u dat Europa er over 20 jaar uit zal zien?

Dat vind ik heel moeilijk in te schatten. De komende twee jaren zullen van cruciaal belang zijn, want in die periode gaan de Britten onderhandelen over de manier waarop zij de Europese Unie gaan verlaten. Daarnaast vinden natuurlijk de verkiezingen plaats in Nederland, Duitsland en Frankrijk. In het algemeen denk ik dat de noodzaak tot Europese samenwerking bij heel veel mensen nog steeds een idee is waar ze achter staan, maar dat dit ook nog te snel gaat, wat betekent dat we misschien wat rustiger aan moeten doen. Op verschillende terreinen, zoals energie en de digitale interne markt, is duidelijk zichtbaar dat er vooruitgang wordt geboekt. Anderzijds zijn er vlakken waar veel rustiger aan wordt gedaan. Gedacht kan worden aan het vrije verkeer van mensen of diensten. Wat we naar mijn inschatting steeds meer zullen gaan zien en waar ik volledig achter sta, is dat men, zeker over twintig jaar, is afgestapt van het idee dat je altijd alles met alle lidstaten moet doen. We merken dat het tempo altijd wordt beïnvloed door de minst ontwikkelde lidstaat, de traagste lidstaat of de lidstaat die het minst wil. Ik denk dat het voor de toekomst van Europa heel belangrijk is dat er op een gegeven moment wordt gekozen voor een systeem waarin landen het voortouw kunnen nemen. Als bijvoorbeeld Nederland, België, Luxemburg, Duitsland, Frankrijk en Oostenrijk het voornemen hebben om op het gebied van diploma-erkenning een stap naar voren te zetten, daar ook mee begonnen kan worden. Als andere landen zich daarbij aan willen sluiten, dan zijn ze van harte welkom. Een goed voorbeeld daarvan is Amerika. Bij veel mensen leeft het idee dat Amerika één land is met dezelfde regels, maar in elke staat zijn de regels juist verschillend en ik denk dat dit een besef is wat we ook in Europa zouden moeten hebben. Als een doel met alle lidstaten kan worden bereikt, is dat natuurlijk mooi meegenomen, maar als dat niet aan de ambities voldoet zoals we die zelf hebben, worden minder landen betrokken en wordt de stap gewoon alvast gezet. Als andere landen zich aan willen sluiten is dat natuurlijk geen probleem, maar we moeten er niet meer op gaan wachten. Ik hoop dat dat de manier is waarop we over twintig jaar in Europa werken.

Zou dat de eenheid binnen Europa kunnen aantasten, doordat er zich groeperingen gaan vormen?

Tot op zekere hoogte natuurlijk wel, maar ik denk dat dat voor de houdbaarheid op de langere termijn alleen maar beter is. Daarnaast geeft dat effect ook meer impulsen aan landen die lager in de ontwikkeling zitten om die stap te gaan maken. Het is op sommige vlakken ook al te zien, want Denemarken en het Verenigd Koninkrijk doen bijvoorbeeld in grote mate niet mee aan het veiligheidsbeleid en we hebben landen die niet meedoen aan de Euro. Het onderscheid is er dus al en ik

denk dat je daar best op mag voortborduren. Als vervolgens blijkt dat iets goed werkt met bijvoorbeeld acht landen, dan zullen andere landen veel enthousiaster zijn om mee te gaan doen. Samen met België en Duitsland kan Nederland al veel bereiken betreffende militaire samenwerking, maar ik begrijp ook we dat met bijvoorbeeld Cyprus, Malta of Bulgarije niet willen. Zoals ik al eerder zei, zouden we dan alvast kunnen beginnen, want ik zie dat echt als een manier om het op de lange termijn houdbaar te houden binnen de Europese Unie.

Welk Europees land verbaast u het meest?

Dit is wel een lastige vraag. Als ik er eentje mag noemen die minder voor de hand ligt, dan zou ik zeggen Estland. Dit land is enorm ver in digitalisering, je kan er digitaal stemmen, de digitale administratie is heel ver en de digitale veiligheid is heel ver ontwikkeld. En daarnaast zijn ze van de Baltische staten het land dat het meest vooruitstrevend is op het gebied van opvang van vluchtelingen.

Wat is de invloed van de Brexit op het Europees Parlement?

Mijn vriendin komt uit Engeland, dus ik heb er een groot persoonlijk belang bij dat dit op een goede manier wordt opgelost! Ze weet net als veel Britten in Europa, niet wat er gaat gebeuren. Je weet niet of je over twee jaar nog het recht hebt om in België te werken. Ook is dit andersom zo; collega's uit Europa die in Londen werken weten ook niet wat er komen gaat. Mensen die aan universiteiten in het Verenigd Koninkrijk werken kregen een brief waarin stond dat ze er rekening mee moeten houden dat ze uitgezet kunnen worden. Daar moet zo snel mogelijk een oplossing voor komen. Ik vind het heel jammer dat het Verenigd Koninkrijk heeft besloten eruit te stappen. Ik ga ze niet missen, aangezien ze nooit een constructieve Europese partner zijn geweest. Ze zaten niet in de Euro en Schengen, aan veel plannen binnen justitie en binnenlandse zaken deden ze niet mee, en ze hadden korting op korting op de begroting. Ze hebben altijd met één been buiten EU gestaan, dus op langere termijn is dit een betere oplossing voor ons allemaal. Wat ik een heel interessant idee vind is het idee van Andrew Duff, een liberale oud-collega, om een soort 'associate membership' op te richten. Dit zou een nieuw soort lidmaatschap zijn waarin deze landen wel mee zouden doen aan de interne markt, maar andere dingen niet per se. Dit zou een oplossing kunnen zijn voor het Verenigd Koninkrijk, voor Noorwegen, Zwitserland, en ook bijvoorbeeld voor Turkije. Het volwaardig lidmaatschap is altijd een discussiepunt geweest voor het Verenigd Koninkrijk. Ik hoop heel erg dat ze wel blijven meedoen aan veel Europese programma's als Erasmus, Europol en Horizon 2020, aangezien samenwerking op deze gebieden heel belangrijk blijft. Aan de andere kant, als je een club verlaat, kun je geen aanspraak maken op de rechten die je binnen de club wel had. Ik vind niet dat we het ze zo moeilijk mogelijk moeten maken, maar ik vind wel dat ze niet voor een dubbeltje op de eerste rij mogen zitten. Ze mogen niet makkelijker toegang hebben tot Europese programma's dan tijdens hun lidmaatschap.

> **"In Den Haag wordt er nooit gediscussieerd over de vraag of de Staat der Nederlanden moet worden afgeschaft, maar juist hoe de Staat op een manier kan worden georganiseerd zodat dit voor iedereen acceptabel is."**

Wat zou er gebeuren met de 73 Britse zetels in het Europese Parlement?

De Britse leden zouden wegvallen, dit wordt een hele interessante discussie. Eind maart wordt artikel 50 geïmplementeerd door minister Theresa May. De verkiezingen voor het Europees Parlement zullen plaatsvinden in mei 2019, en de onderhandelingen met het Verenigd Koninkrijk zullen afgerond zijn in april 2019. Dit is heel onhandig voor de Britse Europarlementariërs, aangezien ze niet weten of ze nog campagne moeten voeren of niet. Het lijkt me waarschijnlijk dat we er nog niet uit komen in de onderhandelingen in twee jaar, wat zou betekenen dat er ook nog verkiezingen plaats zouden vinden voor het Europees Parlement in het Verenigd Koninkrijk. De 73 zetels van het Verenigd Koninkrijk zouden komen te vervallen als de onderhandelingen wel op tijd worden afgerond. Een ander idee zou zijn om een deel van die zetels te behouden en daarmee een experiment te doen. Een aantal mensen hebben dit voorgesteld en ik ben daar zelf wel geïnteresseerd in. Het is eigenlijk vreemd dat de Europese verkiezingen alleen in één land kan, en dat je als Nederlander alleen maar kan stemmen op Nederlanders. Het idee is om pan-Europese lijsten te creëren zodat dat je in Nederland ook kan stemmen op een Duitser of Fransman. Er zouden dan 25 zetels vrijgehouden worden voor dit soort lijsten. Het idee is in ieder geval innovatief, maar wel moeilijk om in praktijk te brengen. Als de 73 zetels vervallen is dat goed nieuws voor ons aangezien de Volkspartij geen enkele Brit in de partij heeft waardoor er geen zetels zullen wegvallen. Het liefst zou ik natuurlijk willen dat ze bleven maar dat zit er denk ik niet in. ■

Brexit means Brexit

De, afgelopen jaar veelvuldig gebruikte, term 'Brexit' is gevormd uit de woorden 'Britain' en 'exit', wat betrekking heeft op het uittreden van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie. Op 23 juni 2016 werd door het Britse parlement een referendum georganiseerd omtrent het lidmaatschap van de Europese Unie. De meningen onder het volk waren verdeeld en op deze manier werd een mogelijkheid gecreëerd om een overzicht te verkrijgen, waarna een belangrijke beslissing kon worden genomen. Het 'leave'-kamp won uiteindelijk met slechts een kleine meerderheid van de stemmen. Deze meerderheid leidde tot nieuws wat de hele wereld opschudde: de Brexit. De gevolgen van de uittreding van het Verenigd Koninkrijk zijn nog grotendeels onbekend, wat zorgt voor veel onzekerheid en daardoor voor grote druk op niet alleen de Britse economie, maar op de gehele wereldeconomie.

Door: Claire Calame

De achtergrond van het Verenigd Koninkrijk binnen de Europese Unie

Het Verenigd Koninkrijk besloot in 1973 toe te treden tot de Europese Gemeenschappen. Dit was een verzamelnaam voor de drie gemeenschappen die samen later de eerste pijler van de Europese Unie hebben gevormd. Onder de Europese Gemeenschappen vielen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en de Europese gemeenschap voor Kolen en Staal. Het lidmaatschap van de Europese Unie is binnen het Verenigd Koninkrijk echter nooit volledig geaccepteerd. In 1975, slechts twee jaar na toetreding, werd er al een eerste referendum georganiseerd vanwege twijfels omtrent het lidmaatschap. Een meerderheid stemde er toen voor om dit toch te behouden. Uiteindelijk raakte deze problematiek binnen het Verenigd Koninkrijk wederom in opspraak, wat leidde tot een nieuw referendum in 2016. Bij het referendum van afgelopen jaar werd vooral aandacht besteed aan de huidige immigratieproblematiek. Het Verenigd Koninkrijk had jaren eerder laten weten meer immigranten vanuit andere Europese landen aan te willen trekken door een gebrek aan een hoogopgeleide beroepsbevolking en de wens om competitiever te worden met de rest van Europa. Als gevolg van deze beslissing ontstond er een anti-immigratiesentiment onder de arbeidersklasse, wat tijdens de periode van het referendum duidelijk naar voren kwam.

Procedure

Op grond van artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie kan een lidstaat besluiten om zich, overeenkomstig

zijn grondwettelijke bepalingen, terug te trekken uit de Europese Unie. Enkel de betrokken lidstaat, hier het Verenigd Koninkrijk, kan overgaan tot het starten van deze procedure. Daarna volgt een termijn van twee jaar waarbinnen over de voorwaarden van de uittreding kan worden onderhandeld en nieuwe verdragen kunnen worden gesloten met de Europese lidstaten, aangezien deze door de uittreding van rechtswege komen te vervallen. Na twee jaar zijn de Europese Verdragen tevens niet meer van toepassing, tenzij het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie gezamenlijk besluiten deze termijn te verlengen of, indien mogelijk, te verkorten. In de praktijk is het Verenigd Koninkrijk echter de eerste lidstaat die tot uittreding overgaat, wat betekent dat er nog geen precieze procedure is vastgesteld. Indien een lidstaat zich terug wil trekken, zal dit ten eerste formeel moeten worden gemeld bij de Europese Raad. Later in het proces zal met deze Europese Raad nog moeten worden onderhandeld over de voorwaarden. Een meerderheid moet akkoord gaan met de uittreding en de daarbij horende voorwaarden, alsmede de leden van het Europees Parlement. Op 8 februari 2017 heeft premier May definitief toestemming gekregen om met deze onderhandelingen te starten.

Indien het Verenigd Koninkrijk in de toekomst toch besluit weer toe te willen treden tot de Europese Unie is dit ook mogelijk. Op grond van artikel 49 van het Verdrag betreffende de Europese Unie kan een vertrokken land namelijk te allen tijde weer opnieuw toetreden. De gebruikelijke procedure moet dan wel weer in zijn geheel opnieuw plaatsvinden. Hiertoe behoort onder andere de onderhandeling over de toelatingsvoorwaarden. In het geval van het Verenigd Koninkrijk zal opnieuw toetreden redelijk snel kunnen gaan, nu zij al voldoet aan de, voor toetreding gestelde, voorwaarden. De kans dat alle voormalige privileges opnieuw zullen worden verkregen is echter erg klein. Het zal afhangen in welke staat de Europese Unie zich op dat moment bevindt. Daarnaast zullen alle Europese leiders moeten instemmen met de toelating, gezamenlijk met de leden van het Europees Parlement.

Aanloop naar de Brexit

De voormalig premier David Cameron beloofde in 2015, na herkozen te zijn, een bindend referendum te zullen organiseren omtrent het lidmaatschap van het Verenigd Koninkrijk binnen de Europese Unie. Een bindend referendum houdt in dat de overheid zich aan de uitslag moet houden, ongeacht wat deze is. Het draait immers om de wil van het volk. Het referendum werd dan ook officieel bekend gemaakt tijdens de Queen's Speech op 27 mei 2015. De premier zelf gaf aan het lidmaatschap voort te willen zetten, mits de Europese Unie akkoord zou gaan met door hem gestelde onderhandelingsvoorwaarden. Dit bleek, na onderhandelingen in Brussel, ook in grote lijnen te zullen gebeuren indien het Verenigd Koninkrijk zou besluiten het lidmaatschap te behouden.

Voorafgaand aan het referendum ontstonden er twee onafhankelijke campagneorganisaties, genaamd 'Britain Stronger in Europe' en 'Vote Leave'. De meerderheid van het Britse kabinet liet weten het Europese lidmaatschap te willen behouden. Tijdens de periode voorafgaand aan het referendum volgde uit de peilingen dat er sprake was van grote verdeeldheid binnen de bevolking. Het bleek vooral af te hangen van het gegeven of het Verenigd Koninkrijk betere voorwaarden zou weten te onderhandelen. In dat geval zou namelijk meer dan 50% deel uit willen blijven maken van de Europese Unie. Na telling van de stemmen bleek de Brexit echter toch werkelijkheid te worden met 51.9% van de stemmen voor 'leave' bij een opkomst van 72.2%.

Wat nu?

Voormalig premier David Cameron had zodanig campagne gevoerd voor continuering van het Europese lidmaatschap, dat hij enkele uren na de definitieve uitslag aankondigde datzelfde jaar nog af te zullen treden als premier en partijleider. Na verscheidende kandidaatstellingen werd uiteindelijk Theresa May op 13 juli 2016 uitgeroepen tot opvolger van Cameron. Voorafgaand aan en tijdens het referendum was zij tevens vóór de continuering geweest van het lidmaatschap van de Europese Unie. Gedurende haar verkie-

zingscampagne stelde May echter wel dat, indien zij zou worden verkozen tot premier, de uitkomst van het referendum voor haar nog steeds bindend was, want: 'Brexit means Brexit'.

In de dagen na het referendum werd aandacht gevraagd voor een tweede referendum. Door meer dan drie miljoen inwoners van het Verenigd Koninkrijk werd een petitie getekend. Volgens hen was het opkomstpercentage van 72.2% veel te laag en was de behaalde meerderheid zo minimaal, dat dit niet voldoende kon zijn om de uitslag geldig te kunnen verklaren. Het ging immers om een belangrijke beslissing. Hier is echter tot op heden nog niets mee gedaan.

Mogelijke gevolgen

Dat de Brexit veel gevolgen teweeg zal brengen staat vast, maar welke dat zullen zijn is nog onzeker. Het Verenigd Koninkrijk blijft in de Europese Unie zolang de onderhandelingen over de voorwaarden van uittreding niet zijn afgerond. Wat de gevolgen zullen zijn hangt onder andere af van de, uit de onderhandelingen voortvloeiende, gemaakte afspraken tussen het Verenigd Koninkrijk en de lidstaten van de Europese Unie.

Tussen Europese lidstaten is sprake van vrij verkeer van goederen, diensten, kapitaal en personen. Dit vrije verkeer verdwijnt voor het Verenigd Koninkrijk zodra zij de Europese Unie officieel verlaat. In hoeverre dit met nieuwe verdragen in vergelijkbare mate kan worden bereikt, valt nog te bezien. De geldende handelsverdragen tussen het Verenigd Koninkrijk en de Europese lidstaten komen automatisch te vervallen na de Brexit. Voor de nieuwe verdragen zijn er een aantal mogelijkheden. Kort samengevat gaat het ten eerste om een handelsverdrag op basis van de Europese Economische Ruimte. Dit verdrag geeft deelnemende landen bijna volledige toegang tot de interne markt van de Europese Unie en andersom. Bijvoorbeeld Noorwegen maakt hier gebruik van. Ten tweede is een bilateraal vrijhandelsverdrag tussen het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie mogelijk. Dit verdrag biedt echter minder ruimte dan het handelsverdrag op basis van de Europese Economische Ruimte. Ten slotte is het nog mogelijk dat er geen handelsverdrag wordt gesloten, maar dit

"In de praktijk is het Verenigd Koninkrijk echter de eerste lidstaat die tot uittreding overgaat, wat betekent dat er nog geen precieze procedure is vastgesteld."

is een zeer ongunstig scenario voor beide partijen. Indien er zonder handelsverdrag handel zal worden gedreven, zullen gereguleerde importtarieven van toepassing zijn. Als de Brexit daarnaast nog leidt tot de invoering van handelsbelemmeringen, kan dit Nederlandse bedrijven schaden die naar het Verenigd Koninkrijk exporteren of daar vanuit importeren. Deze belemmeringen doen de kosten van een product namelijk flink stijgen. Belangrijk daarbij is wel dat de handel tussen Nederland het en het Verenigd Koninkrijk na een Brexit zeker niet geheel zal verdwijnen. Het Verenigd Koninkrijk is altijd een belangrijke handelspartner geweest en zal dit in de toekomst ook blijven, waardoor de uiteindelijke schade voor Nederland beperkt zal kunnen blijven.

Voor de wereldeconomie werd eerder echter al 'zware schade' voorspeld. Allereerst is er economische en financiële schade door de onzekerheid van de handelsstromen, directe investeringen in het Verenigd Koninkrijk en de heftige reactie op de internationale financiële markten die de Brexit zou veroorzaken. De internationale economie maakt al lange tijd een onstabiele periode door, waarin het herstel van de crisis nog broos is. Tevens wordt de eenheid in de Europese Unie op de proef gesteld door de vluchtelingencrisis en oplopende onenigheid over het monetaire beleid van de Europese Centrale Bank. De Brexit kan in deze omstandigheden negatief vertrouwen opwekken tot ver buiten het Verenigd Koninkrijk.

Een nieuwe financiële hoofdstad?

Tot de Brexit was Londen dé financiële hoofdstad van de wereld. Doordat de onderhandelingsperiode van start is gegaan, is er veel onzekerheid over de komende gevolgen. De onzekerheid over belastingen, de wisselkoers, de stabiliteit van de Britse economie en de arbeidswetgeving is voor verschillende bedrijven reden genoeg om weg te trekken. Vooral bij de Aziatische en Amerikaanse bedrijven speelt dit een grote rol. Amsterdam is daarbij een veelgenoemd alternatief vanwege de meertalige bevolking, het gunstige belastingklimaat en de nabijheid van Schiphol. De Brexit kan echter ook juist een bedreiging gaan vormen, nu het Verenigd Koninkrijk zich niet meer hoeft te houden aan de Europese belastingregels. Zij zijn vrij om de wetgeving zodanig aan te passen, dat het voor sommige bedrijven juist zeer aantrekkelijk wordt om zich in het Verenigd Koninkrijk te vestigen, waardoor zij weer weg zouden kunnen trekken uit Nederland.

Conclusie

Het Verenigd Koninkrijk is altijd een belangrijke economische partner geweest van Nederland en een Brexit zal daar geen overwegende invloed op uitoefenen. Wel zal zeker sprake zijn van tijdelijke negatieve effecten door de onzekerheid van de nog te maken afspraken, wat vooral merkbaar zal zijn voor bedrijven. Dit geldt echter niet alleen voor Nederland of Europa, maar voor de hele wereld. Het is namelijk nog volstrekt onduidelijk hoe de relatie van het Verenigd Koninkrijk met de Europese Unie, en tevens de rest van de wereld, eruit zal komen te zien. Momenteel is de uittredingsperiode aan de gang, waarin nieuwe overeenkomsten zullen worden gesloten, aangezien alle oorspronkelijke, Europese, handelsverdragen komen te vervallen. Het hangt nu af van de landen zelf om goede afspraken overeen te komen, zodat deze zo min mogelijk last zullen ondervinden. Onbekend is tevens of Londen de financiële hoofdstad zal blijven of dat deze gaat verplaatsen. Nu trekken er, ondanks de grote onzekerheid, nog niet veel bedrijven weg uit het Verenigd Koninkrijk, maar indien verplaatsing ooit werkelijkheid wordt, zal dit vooral voor het Verenigd Koninkrijk erg nadelig zijn. Al met al zal het nog enige tijd duren totdat de verstrekkende gevolgen daadwerkelijk zichtbaar zullen worden. Het antwoord op de vraag of de Brexit nu uiteindelijk de juiste keuze is geweest, zal nog een aantal jaren op zich moeten laten wachten. ■

Dr. Christina Peristeridou

Door : Roos Klomberg

Can you tell us something about yourself and your background?

I first came to the Netherlands in 2006 for an LL.M in Tilburg University. I had just obtained my law degree from Aristotle University of Thessaloniki (Greece) and I wanted to study European law. While still in Tilburg, I managed to secure a PhD position at Maastricht University. Following an academic career was my dream and Maastricht is a wonderful place to be. Since then, I have been teaching and doing research in Maastricht. I defended my PhD in 2015 and I am currently an assistant professor at the department of Criminal Law and Criminology.

How was your life as a student?

Very different. I had just returned home from my first day as a law student, when 9/11 happened. Much changed that day. Of course, I did not realise that at that moment. Being a law student in Greece had a very 'May 68' tone to it. Political organisations governed student life. I was quite active politically, especially the first years. I perceived the identity of a law student as a responsibility for active political engagement. I spent most of my student life being involved in political gigs. Not all of it was productive… But it was great fun and an adventure that, if processed constructively, teaches you a lot about yourself.

Attending law courses was not my priority. You had to sit back and listen to professors talk endlessly in amphitheatres. There were not many opportunities. We had to create them ourselves. Certainly, this has benefits. You develop skills for environments sterile in opportunities. That came in handy later. But, overall, I did not appreciate that educational system too much. And yet, I was an excellent student. I think it says something about the educational system if students secure high grades and thorough understanding of subjects, even if seldom attending classes.

I chose a Dutch university because an acquaintance had told me that the Dutch teach and do research differently. In Tilburg, I attended every single tutorial and lecture of the curriculum and almost all educational activities organised that year. Being a student was a privilege, not a right anymore. There was this guest-lecture organised for students with Walter van Gerven. There were 5-6 students that showed up. I had no idea who he was. Afterwards, there was dinner organised and he sat with us (five clueless twenty-year olds) for hours. We talked about the Santer Commission, the ECJ and the future of Europe. At the end, he thanked us for what he learned. It is only later that I fully understood what happened that day. When he died in 2015, I felt that I lost a teacher.

Do you think students or the student life now are different than when you studied?

I can see many differences as I explained. But essentially it all comes down to

reinventing yourself. It is a good time to choose a footprint in this world. I find student life in Maastricht quite stimulating in that way. All the right ingredients are here: there is a variety of organisations and activities, and a mentality that fosters diversity. Being close to important European centres of life makes Maastricht an excellent location to be a student. And, I hear, night life is good too. This is also important. Without fun, nothing can grow.

Why did you choose the academic world over advocacy?

I am member of the Bar of Thessaloniki but I chose not to go further than what was required to qualify. Advocacy can be exciting and the energetic beat is exhilarating. Solving complex legal issues fast is a challenge that I miss sometimes. But I crave more the abstract thinking and working culture of academia. And I love teaching. If done well, it is a noble activity. Also, nowadays, being a young lawyer in Greece is financially impossible. Many capable and gifted young attorneys make no more than 600 Euro monthly. I am sure this is not the case in the Netherlands but financial struggles are part of the equation everywhere you go.

Why did you choose for European criminal law?

I think there were two main reasons. The first was that European criminal law was the 'new kid in town' during my studies. Even before I arrived to the Netherlands, I knew I wanted to specialise in an EU law topic. At that time, in 2006, European criminal law was barely an independent field. It was seen as a specialisation of EU law, or of criminal law, depending on one's background. But these were exciting times. It was the first few years after the European Arrest Warrant and Eurojust, when mutual recognition seemed to work, and there were vivid talks on abolishing the pillars. That was widely considered politically unfeasible. The idea of 'supranationalising' criminal law was met with scepticism from criminal lawyers. But I was very enthusiastic about it. I had just decided to write my master thesis on the constitutionalisation of the third pillar, when I saw the advertisement for a PhD project supervised by prof. André Klip called: 'Towards a general part of criminal law for the European Union'. It was a progressive, ambitious idea, off the beaten track, and I wanted in. I was lucky to succeed and write my PhD on the European legality principle. Back then, there were not many academics that had written their PhDs in European criminal law. In some sense, I think I must belong to the first generation.

The second reason had to do with criminal law per se. It raises questions that are always relevant. If you want to have a snapshot of a society, look at the criminal law system: how you treat mentally handicapped, which acts are criminalised, what are the powers of the police etc. It is a field incredibly rich and contemporary. It also allows for interdisciplinary research, e.g. psychology, sociology.

Is there anything you still want to accomplish in the next few years?

After my PhD, I decided to expand to criminal procedure. I am currently editing a book on comparative criminal procedure. It is an exciting and difficult endeavour. I also want to delve deeper into pre-trial detention and the possibility to develop common EU safeguards. These are my short-term plans. I would be interested in interdisciplinary fields as well. During my PhD, I became fond of sociology and anthropology. I would like to approach some criminal law question from these angles.

Do you have any advice for the students at our university? What are the qualities of a perfect student?

I find that students nowadays face many obstacles. There is too much focus on hoarding information. For the current education culture, information-input is an end in itself. This is only 50% of that students should be doing. Education is about output as well: creating something new and formulating new questions. I am more interested in what students are thinking, than what they read. PBL is crucial to achieve that.

Secondly, students are pressured by an exam-oriented mentality. I don't mean to say that exams are not important, but they should not monopolise learning. It is intellectually exhausting to enter a classroom where students care mostly about the exams; I am sure they feel the same.

A third difficulty is that we educate jurists to function in a society for which we know very little. Societies are so fluid at the moment. I am educating criminal law jurists that might see drones performing police investigation. How can I give them the proper tools to deal with a future I can barely foresee? I think that more philosophy and critical thinking should be included in the curriculum. Being a 'generalist' is perhaps the answer.

Curiosity and courage are good qualities for a student. Students should not be afraid of failure. And they should actively demand more PBL.

What do you think of the statement 'The European Union is capable of solving the refugee crisis'?

I am not very optimistic about this statement at the moment. At first, I thought it was more about willingness and not capability. But developments have shaken the foundations of Europe. The preamble of the Charter of Fundamental Rights of the EU, reads: 'conscious of its spiritual and moral heritage, the Union is founded on the indivisible, universal values of human dignity, freedom, equality and solidarity'. I don't see many leaders being too conscious of that at the moment. I don't understand how we can reconcile this statement with the refusal by some Member States to accept refugee quotas. Too many far-right views are advanced in national parliaments and solidarity is in its nadir. The refugee crisis has been instrumentalised for short-term political agendas. That we are talking about human beings is often forgotten. I only hope that recent political developments were shocking enough to steer the people to the right direction. ■

LOYENS & LOEFF

SUMMER COURSE 2017

Sommige studenten hebben een wereldreis nodig om zichzelf te leren kennen. Anderen doen het in 5 dagen.

Van 10 t/m 14 juli 2017 vindt de Loyens & Loeff Summer Course plaats. In vijf intensieve dagen bezoek je onze kantoren in Rotterdam, Amsterdam en Londen. Ben jij derde- of vierdejaars student Nederlands recht, notarieel recht, fiscaal recht en/of fiscale economie? Meld je dan vóór 30 mei 2017 aan via onze website.

Dueca Daenen uit Uppsala, Zweden

Door : Roos Klomberg

Kun je iets vertellen over jezelf?
Mijn naam is Dueca Daenen, ik ben geboren en getogen Maastrichtenaar! Er zijn verschillende redenen waarom ik besloten heb om in Maastricht te studeren. Een van de belangrijkste redenen is het internationale karakter van onze universiteit. Ik heb altijd veel interesse gehad voor buitenlandse culturen en nergens vind je meer buitenlandse studenten dan bij Maastricht University! En op het moment dat ik koos voor Maastricht, besloot ik het internationale karakter van onze universiteit helemaal te benutten door ooit zoveel mogelijk van mijn studie in het buitenland te doen. En daar ben ik een maand geleden mee begonnen: in Uppsala!

Waarom heb je gekozen voor Uppsala, Zweden?
Uppsala stond in eerste instantie ergens onderaan mijn lijstje, aangezien ik meer het type ben voor warm weer en goedkope cocktails. Dus toen ik geplaatst werd in het koude en dure Zweden, wist ik even niet zo goed hoe dat uit zou pakken. Naar wat meer research kwam ik er al snel achter dat Uppsala een ontzettend leuke studentenstad is en een hele goede universiteit heeft, en besloot ik dat het wellicht toch wel een succes zou kunnen worden.

Wat doe je daar precies, hoe ziet je dag eruit?
Om te beginnen: kort. De zon gaat hier op om 11.30 en gaat weer onder rond 12.30. Nee, nu overdrijf ik wellicht een tikkeltje, maar de korte dagen gedurende de wintermaanden waren in het begin wel even wennen.
Op dit moment volg ik één vak aan de universiteit, en een Zweedse taalcursus. Zwaar en luxe tegelijkertijd! Ik ben ook

maar lid geworden van de sportschool, om mijn geluk hormoon (bij gebrek aan zon en alcohol) toch enigszins op peil te houden. Een doorsnee dag begint meestal met rond 08.45 ontbijten met mijn studiegroep om daarbij de leerdoelen voor het onderwijs van 10.15 bespreken. Na de onderwijsgroep ga ik meestal met een paar andere studenten aan de fika, oftewel Zweeds lunchen. Dit bestaat meestal uit iets zoetigs eten met koffie of thee, hoewel ik toch meestal op zoek ga naar een plek waar ze ook iets hartigs serveren. Helaas vind je hier nergens 't Mestreechs zoervleis. Hierna naar de bibliotheek of sportschool, en dan vaak al vroeg eten, rond 18.00. Het feesten begint en eindigt hier al ontzettend vroeg. In Maastricht begint het rond een uur 's nachts gezellig te worden en hier in Uppsala … juist!

De clubs gaan open om 21.00 en sluiten alweer om 01.00, wat impliceert dat we vaak beginnen met pre-drinks rond 19.00. Dan na het feestje om 01.00 uiteraard nog even op zoek naar een hamburger of een andere vette hap (om dat sporten weer te compenseren). In Uppsala zelf is het nog te doen vanwege de grote aanwezigheid van studenten, maar voor een weekendje Stockholm moet je zo'n beetje een lening afsluiten. Heb ik overigens niet gedaan. Met moeite.

Welke vakken volg je en hoe bevallen die?

Op dit moment volg ik Democracy and Human Rights in European Context. De lessen zijn heel divers en interessant, aangezien we steeds lectures en seminars hebben van verschillende docenten met verschillende achtergronden. Hierdoor hebben de lessen steeds andere vormen en invalshoeken. Uiteraard moest ik in het begin wel heel erg wennen aan het feit dat alles nog meer dan bij ons, in het Engels is (feitelijk heb ik binnen mijn studie Nederlands Recht maar één keer een Engelstalig vak gevolgd). Daarnaast ben ik van het Nederlandse recht gewend dat het heel specifiek is, zo staat het in de wet, en op die manier kan of moet het geïnterpreteerd worden. Op dat vlak lijkt het bijna alsof ik hier een hele andere studie doe, aangezien de vakken hier allemaal een stuk algemener en daarmee vager zijn. Het kan natuurlijk ook zijn dat ik er niks

van begrijp. Dat moet nog blijken. Het fijne is wel dat Uppsala University ook met het PGO-systeem werk, dus wat dat betreft voelt het wel een beetje als thuiskomen.

Hoe bevalt de uni en kun je daar iets over vertellen?

Zoals gezegd, werkt de uni hier met PGO, hetgeen voor mij heel fijn is, maar voor veel andere leerlingen toch wel heel erg wennen; zij zijn gewend achter geleund naar een spreker te luisteren, waar we nu allemaal actief dienen te participeren. Ik volg hier vakken die geschikt zijn voor uitwisselingsstudenten, waardoor de onderwijsgroepen bestaan uit studenten van over de hele wereld. Duitsland, Engeland, Frankrijk, Australie, Nieuw-Zeeland, Belgie, Nederland, overal. Dit maakt de onderwijsgroepen ontzettend dynamisch, aangezien iedereen de invalshoek van zijn of haar land kan toelichten. Ik kan Uppsala Univeristy aanbevelen: ze zijn goed georganiseerd , de docenten zijn gemotiveerd en de fika is best lekker.

Hoe bevalt het land?

Recent ben ik naar het Zweedse Lapland geweest, hiervan zijn ook de foto's die bij dit artikel zijn gevoegd. Dit was een adembenemende ervaring, waarbij ik bij -35 met een sneeuwscooter over bevroren rivieren kon crossen, zelf een hondenslee heb mogen besturen, en, jawel, het Noorderlicht heb gezien. Zweden is een land met een prachtige natuur en het fijne aan hier studeren is dat het allemaal heel erg goed georganiseerd is. De Zweden zelf zijn heel lief en vrij verlegen, maar zodra ze aan de alcohol gaan worden het totaal andere mensen, dit heeft al redelijk hilarische taferelen opgeleverd. Een shock was toen ik aankwam en om vier uit het vliegtuig stapte: het leek wel eeuwige nacht toen ik hier aankwam! Gelukkig hebben ik vitamine D in tabletjes en een sportschoolabonnement, en worden de dagen inmiddels steeds langer en aangenamer. En, uiteraard, de alcohol is duur.

Samnevattend: het is een heerlijk land, maar ik mis het toch wel heel erg om af en toe met mijn nichtje na de onderwijsgroep in de zon op het Vrijthof een (betaalbaar) wijntje te drinken.

Wat is het grootste verschil met studeren in Maastricht?

In principe heb ik een groot deel hierboven al genoemd: de docenten en het karakter van de lessen vertoont veel verschillen met Maastricht, maar het internationale karakter en de professionaliteit van de beide universiteiten, vertonen naar mijn mening wel weer veel overeenkomsten. ■

Niet met een boerka over straat

Je zult maar over het strand lopen bij de Atlantische oceaan, genietend van je vakantie met het gezin. Totdat de Franse politie naar je toekomt en eist dat je je kleren uittrekt of zegt dat je kleren uit moeten. Het overkwam meerdere moslims op het strand van Cannes. Agenten liepen het strand op en zeiden dat de kleding van betreffende moslims: een hoofddoek, legging en shirt, verboden was. Ze kregen een boete van 39 euro en moesten het strand verlaten. Het feit dat de agenten met pepperspray in hun hand liepen, maakten de situatie nog pijnlijker. Is een andere religie dan helemaal niks waard in Frankrijk? Voor veel mensen zal dit bericht enorm heftig klinken, maar in Frankrijk is er al een boerkiniverbod sinds 2011. Daarmee was Frankrijk het eerste Europese land met een boerkiniverbod. De premier was duidelijk: ''Stranden moeten, net als alle andere publieke plekken, beschermd worden tegen religieuze invloeden. De boerka is geen nieuw soort badlijn of een modestatement. Het is een politieke uiting, anti-maatschappelijk en gebaseerd op de onderwerping van vrouwen.

Door : Tim de Bruyn

Scheiding kerk en staat

In Frankrijk geldt vandaag de dag dat het dragen van religieuze tekenen in de openbare wereld zijn verboden. Dit komt onder andere door een uitspraak van de Franse Raad van State en door de Commissie-Stasi. De religieuze tekenen mogen niet openlijk zichtbaar van aard zijn, omdat ze het functioneren van de openbare dienst verstoren. Het dragen van bijvoorbeeld een hoofddoek is alleen toegestaan in de private sfeer. Het gaat niet om hoe de burgers zich kleden, maar om het weren van islamitische symbolen in de openbare ruimte. Daarbij moet gezegd worden dat niet alleen moslims van het strand worden gestuurd door agenten, katholieke nonnen werden bijvoorbeeld ook geweerd op het strand van Nice. Er wordt vanuit de buitenwereld en vooral andere landen erg negatief gekeken naar dit verbod. De verbaasde reacties zijn echter nog opmerkelijk te noemen, aangezien het boerkiniverbod een logisch gevolg is van de scheiding van de kerk en staat in West-Europa. West-Europese staten hebben zich door de eeuwen heen langzamerhand ontdaan van religieuze bemoeienis. Franse filosofen hebben aan de Universiteit van Leuven uitgelegd

hoe die scheiding tussen kerk en staat in zijn werk is gegaan. Het begon met de machtsstrijd tussen de keizer en de paus. Dit resulteerde in een scheiding tussen de staat en kerk. Zolang de paus zich niet meer met de staat bemoeide zou de keizer (tegenwoordig vervangen door democratische instituties) zich niet met de religie bemoeien. Nu begint er langzamerhand dus een scheiding tussen de religies en de samenleving te ontstaan. In een dorp stoort niemand zich op zondag aan kerkgangers met zwarte pakken, maar er is ook niemand die zich vanwege hun aanwezigheid op zondag onthoudt van het wassen van de auto of überhaupt iets actiefs doen. Een islamitisch symbool is gemakkelijker te accepteren in een shoarmazaakje dan in een ziekenhuis en boerka's worden tegenwoordig dus steeds lastiger geaccepteerd. Vroeger was dit allemaal heel anders en het zijn voorbeelden van de opkomende scheiding tussen religie en staat. Nu dit onderwerp al jaren hot topic is, heeft inmiddels bijna iedereen zijn mening gevormd en is het onmogelijk om tot één juiste conclusie te komen. De belangrijkste opvattingen zullen hieronder worden toegelicht.

Boerkiniverbod

De Fransen hebben dit boerkiniverbod natuurlijk niet zonder achterliggende gedachte ingevoerd. De "domme" mensen in de samenleving beweren al snel, zonder zich erin te verdiepen, dat dit discriminatie is. Het ligt echter heel anders. Linkse partijen beweren dat als een Islamitische vrouw iets van haar lichaam toont ze al haar rechten kwijt is, want binnen de islam geldt blijkbaar de regel dat mannen zich niet hoeven te beheersen: elke vrouw die rondloopt zonder een vriend of echtgenoot kun je grijpen. Vandaar dat Linkse partijen dit terecht achten, aangezien de islam daar wordt beschouwd als een minderhedenrecht. Dit soort uitspraken zijn totaal hun eigen leven gaan leiden en iedereen roept tegenwoordig maar wat en gelooft elkaar waardoor het eigenlijk alleen maar erger wordt. Sylvana Simons beweerde bijvoorbeeld dat het dragen van een boerka een teken van emancipatie zou zijn en anderen beweerden weer dat het 'bevrijdend' is als vrouwen zich bedekken met een klamme boerka, maakt niet uit hoe warm het is. Extreem rechtse personen reageren hier vervolgens op door te zeggen: 'Laat ze maar. Heb het er maar niet over. Dan gaat het vanzelf voorbij. Door er een punt van te maken vervreemden we de moslims nog meer van ons en krijg je radicalisering. Al deze tegengestelde opvattingen gaan erg ver en de discussie gaat vaak niet eens meer over de essentie van het verbod. Een van de essenties van het verbod is namelijk dat de boerka een uitdrukking van vrouwenonderdrukking is en dit moet je als land niet willen. Er zullen best wel een aantal van de miljoenen vrouwen in Frankrijk vrijwillig een boerka dragen, maar veruit de meeste zijn er volgens de Fransen door godsdienst toe gedwongen. Juist de overheid dient de rechten van dit individu te beschermen. Vrouwen die ertoe gedwongen worden, moeten weten dat zij in Frankrijk recht op godsdienst, recht op vrijheid van meningsuiting en recht op zelfbeschikking hebben. De Franse overheid wil het deze vrouwen en eigenlijk iedereen zo eerlijk mogelijk maken naar hun mening. Dit kunnen zij echter alleen doen door een algemeen verbod in te stellen. Dat dit ten koste gaat van een aantal vrijwillige boerka draagsters is niet anders. Boerka's zijn namelijk niet gemaakt om als mooie jurk aan te trekken, integendeel, boerka' zijn gemaakt om vrouwen onder de duim te houden. Het betekent veel meer dan een zwart kleed. Vrouwen hebben lang gestreden voor gelijke rechten. De boerka voert hen terug naar de rechteloosheid en negatieve moraal. Hoort dat nog in deze tijd? Daarnaast is het verbod niet alleen om de vrouwenonderdrukking tegen te gaan. Het is ook een middel om niet moslims aan te pakken. Iedere andere vrouw die nu vrij 'bloot' over straat loopt, bijvoorbeeld door het dragen van een jurk en haar benen te tonen, kan door de aanwezigheid van vele boerka's worden gezien als een potentieel slachtoffer van verkrachters of andere personen met een verkeerde intentie. Dit kan gezien worden als ver gezocht, maar het behoort zeker tot een gevaar en kan daarom als argument worden aangevoerd. Verkrachters mogen zich volgens het idee van de islam aan 'ongelovige' vrouwen vergrijpen. Al deze ver gezochte argumenten, net zoals het argument dat je niet weet wie onder de boerka zit, dragen bij aan het boerkiniverbod in Frankrijk. Desondanks moet niet vergeten worden dat het boerkiniverbod ook is om de minderwaardigheid van de vrouw de wereld uit te helpen. Iets wat vaak vergeten wordt door tegenstanders van het besluit van Frankrijk.

De argumenten zijn inmiddels bekend en velen zullen zich ook kunnen vinden in het idee dat boerka's binnen de islam gedragen worden om vrouwen te onderdrukken en dat dit niet meer kan in de hedendaagse samenleving. Desondanks is er ook een erg groot deel dat tegen

THE DEAL & DISPUTE CHALLENGE

Van woensdag 3 t/m vrijdag 5 mei 2017 vindt The Deal & Dispute Challenge plaats. In drie intensieve dagen maak je op een interactieve en inhoudelijke manier kennis met onze transactie- en procespraktijk. Je gaat aan de slag met een real-life business case en krijgt een goed beeld van de inhoudelijke kant van ons kantoor. Daarnaast leer je onze collega's goed kennen en kom je erachter of Simmons & Simmons ook qua sfeer bij je past.

Ben jij die ambitieuze en gedreven student die wij zoeken? Zit je aan het einde van je bachelor of in je master Nederlands, Notarieel of Fiscaal recht? Geef je dan vóór 3 april a.s. op via www.joinsimmons.com voor The Deal & Dispute Challenge!

Wil je meer informatie of heb je een vraag? Neem dan contact op met onze recruiter Tessa via 020 722 2504 of tessa.vandepol@simmons-simmons.com.

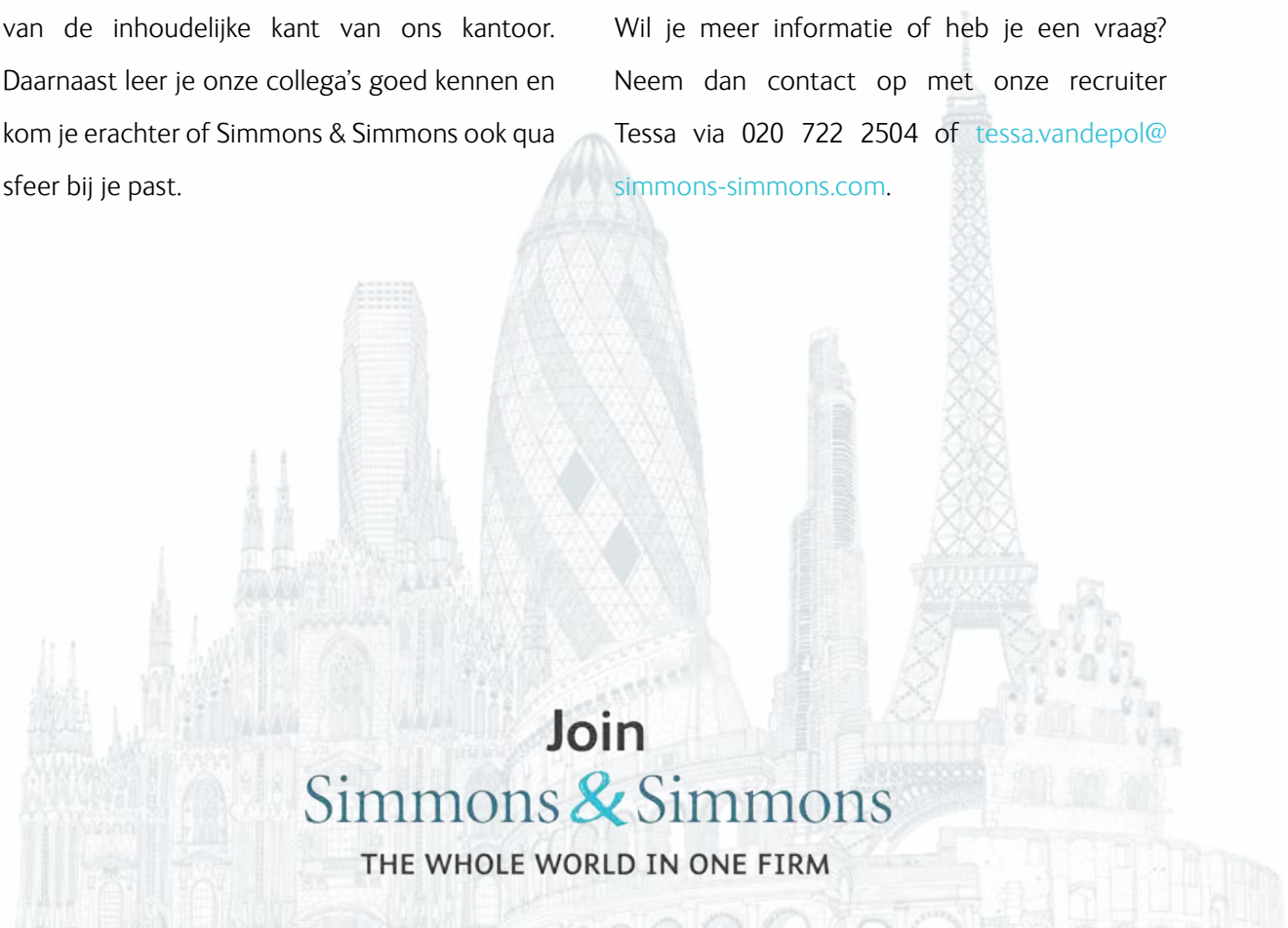

het boerkiniverbod in Frankrijk is. Een bekende mening is dat boerka's verbannen de samenleving niet bevordert en het ook niet helpt tegen het onderdrukken van moslims. Sterker nog, het kan zelfs contraproductief gaan werken. Zodra men heeft aangenomen dat sommige vrouwen worden gedwongen om een boerka te dragen zal men al snel tot de conclusie komen dat dit het tegenovergestelde teweegbrengt. Als een boerka verboden is, zal een man zijn vrouw verbieden onbedekt naar buiten te gaan. Dit zorgt al helemaal voor minder vrijheid en dat moet je als land ook niet willen. Daarnaast is godsdienstvrijheid een gevoelig puntje wat betreft dit onderwerp. Is het belang van een boerkiniverbod zo groot dat de vrijheid van godsdienst moet worden aangetast? Deze belangenafweging wordt in elk land, zoals u weet, anders ingevuld. Het is logisch dat in Europa, een continent waar vrijheid van godsdienst hoog in het vaandel staat, veel negatieve reacties loskwamen over het boerkiniverbod. Ook is het de vraag of het boerkiniverbod wel het gewenste effect kan bereiken. Ik sprak net over de contraproductiviteit van het boerkiniverbod, maar het kan ook zo zijn dat de vrouwen zich überhaupt niet meer op straat gaan vertonen onder het motto 'fanatisme is een keuze'. Het gevolg zal zijn dat vrouwen hun kleren voortaan online bestellen en dat de vaders hun kinderen van school ophalen. Of je dit moet willen als samenleving is maar de vraag. Boerka's geven vrouwen dus op een andere manier weer vrijheid. Een vrouw die van haar man anders het huis niet uit mag, mag met een boerka aan tenminste boodschappen gaan doen. Wie is de rest dan om dit tegen te spreken? Daarnaast zeggen bijna alle vrouwen met een boerka dat ze deze vrijwillig en uit overtuiging dragen. Ondanks dat veel mensen beweren dat dit natuurlijk niet waar is en de vrouwen worden verplicht dit te zeggen, zeggen ze het wel. En is het dan niet raar dat een vrouw er wel uitdagend bij mag lopen, maar niet geheel en al bedekt? Als verweer zou je natuurlijk weer kunnen stellen dat het idee van een boerka is om de minderwaardigheid van de vrouw ten opzichte van de man te manifesteren. En misschien is het invoeren van het boerkiniverbod ook wel het aanwakkeren van frustraties bij de moslimgemeenschap. Na jaren van talloze discussies waarin moslims in onzekerheid hebben geleefd, is tegenwoordig duidelijk dat de Fransen 'naar hun mening' tegen hen hebben besloten. Dit kan voor frustraties zorgen. De tijd zal uitwijzen of het boerkiniverbod schieten met een kanon op een mug is.

Heilloze weg

Misschien moet men zich eens af gaan vragen of het geen heilloze weg is waar we ons op bevinden. De scheiding tussen politiek en religie is van vroeger uit door de kerk, de keizer en zijn opvolgers gekomen. Tegenwoordig is deze scheiding er nog steeds, maar burgers en gelovigen komen wel weer wat dichter bij elkaar. Religieuze symbolen zijn aan de burgers en gelovigen zelf verbonden. Als niemand meer een kruisje draagt, verdwijnt dat symbool uit het beeld van de samenleving. De reactie hierop is echter weer een nieuw symbool dat de samenleving betreedt. Alles kan een religieus symbool zijn, als je er zelf een betekenis aan toekent. Tegenwoordig moeten moslimkinderen van hun ouders boerka's dragen en baarden laten groeien. Door het verbieden van boerka's zullen veel moslims uit frustratie en verzet tegenstribbelen. Dit is het gevolg van jarenlang in onzekerheid leven en het gevoel van discriminatie dat zij, ondanks dat Frankrijk het anders ziet, beweren te hebben. Maar wie weet ontstaat er wel weer een nieuw religieus symbool. Wie weet komt er wel een nieuwe Franse president die er weer anders over denkt. Wie weet zal het afschaffen van religieuze symbolen op den duur wel geen zin hebben. Een heilloze weg. Voor beide partijen valt enorm veel te zeggen. Dit komt omdat het zo'n gecompliceerd en vooral gevoelig onderwerp is. Het feit dat Frankrijk heeft besloten dat het dragen van boerka's in het openbaar de openbare functies kan verstoren komt natuurlijk erg hard aan, maar aan de andere kant proberen ze op te komen voor het recht op gelijkheid en vrijheid voor vrouwen. Voor de moslims is het verschrikkelijk dat hun eeuwenoude religieuze symbolen eer worden aangetast in Frankrijk. Iedereen kan begrijpen dat het voor hen erg lastig is om het dagelijkse leven wat zij leiden compleet te veranderen. Dat de vrouwen niet meer over straat mogen zoals eerst. In Frankrijk is er een besluit genomen, komende jaren zal blijken hoe de andere landen reageren. ■

NORTON ROSE FULBRIGHT

Business course

Law around the world

18 – 19 May 2017

Sign up with our global law firm. We provide the world's pre-eminent corporations and financial institutions with a full business law service around the world.

To enter go to: www.werkenbijnortonrosefulbright.nl

To enter go to: www.werkenbijfortonroserafbright.nl

Werken bij Van Doorne

Wanneer je bij Van Doorne werkt, werk je iedere dag met specialisten samen om de belangen van onze cliënten de behartigen. Dat doen wij voor elke sector, op vele rechtsgebieden, zowel vanuit Amsterdam als Londen. Daarbij geloven wij in persoonlijke aandacht en een hechte samenwerking. Zowel met onze cliënten als met elkaar. Van Doorne is groot genoeg om alle specialismen in huis te hebben én klein genoeg om elkaar te vinden. Dat noemen wij 'de charme van een groot kantoor'.

Steile leercurve

Onze advocaten, notarissen en fiscalisten zijn even pragmatisch als ambitieus. Ook als stagiaire of medewerker zul je merken dat de lat hier hoog ligt. Kom je bij ons werken, dan verwachten wij dat je het beste uit jezelf haalt. Dat je ambitieus genoeg bent om kansen te herkennen én te grijpen. Dat je niet afwacht, maar zelf het initiatief neemt. Andersom mag je van Van Doorne ook het nodige verwachten. Een uitdagende en inspirerende werkomgeving bijvoorbeeld. Of de bereidheid om te investeren in jouw talent.

Continu bij de les

Met juridisch inhoudelijke cursussen, jurisprudentielunches, studiedagen, trainingen en seminars houden wij je continu bij de les en leggen wij de basis voor een succesvolle juridische carrière. Speerpunt in ons opleidingsprogramma is training on the job. Zowel tijdens je stage als daarna investeren wij continu in je ontwikkeling. Dat doen wij samen: Van Doorne biedt je de tools om verder te groeien, maar het initiatief ligt bij jou.

De verbindende kracht

De oplossing voor veel problemen vraagt naast juridische expertise ook om creativiteit. Daarom vragen wij jou verder te kijken. Naar de vraag achter de vraag. Wij geloven in het samenbrengen van specialisten en het leggen van verbindingen. Om zo sterker te kunnen adviseren in complexe zaken. Dat noemen wij de verbindende kracht. Het brede palet aan mensen in onze organisatie maakt dit mogelijk. En dat is wat wij jou bieden. Een brede ontwikkeling, gericht op specialisten die weten te verbinden. Dat is onze kracht. Dat is jouw kracht. Dat is de verbindende kracht.

Natuurlijk kunnen wij nog veel meer over onszelf vertellen. Maar liever laten wij je zelf een beeld vormen van ons kantoor, onze mensen en onze sfeer. Ga naar **www.werkenbijvandoorne.nl** of neem contact op met een van onze recruiters en ontdek of jij bij ons past.

VanDoorne
Advocaten • Notarissen • Fiscalisten

VRIJMIBO

VRIJWILLIGERSWERK

Wij zoeken ook talenten die werk maken van hun vrije tijd.

Talenten met karakters die wij nog niet kennen. Talenten die de diversiteit vergroten en verbindingen kunnen leggen. Om zo sterker te kunnen adviseren in complexe zaken; want daar geloven wij in. Dat noemen wij *de verbindende kracht*. Ga naar **werkenbijvandoorne.nl** om te zien of jouw unieke kracht bij ons past.

VanDoorne
Advocaten • Notarissen • Fiscalisten

Sophie Boots

Advocaat-stagiaire bij NautaDutilh

Alumna van de Universiteit Maastricht

Na afgelopen zomer de masters Privaatrecht en Arbeid & Onderneming te hebben afgerond, ben ik sinds november 2016 werkzaam als advocaat-stagiaire bij NautaDutilh. NautaDutilh is een van de grotere advocatenkantoren van Nederland. Er werken in totaal meer dan 400 advocaten, notarissen en belastingadviseurs, verspreid over vestigingen in Amsterdam, Rotterdam, Londen, New York, Brussel en Luxemburg. Ik ben werkzaam op de sectie Financial Litigation in Amsterdam. De diversiteit van cliënten, in combinatie met vooral de procespraktijk, maar ook advisering, maakt deze praktijkgroep heel divers en uitdagend voor mij.

Onderdeel van het opleidingsprogramma is deelname aan het NDInstitute. Dit is een vier maanden durend fulltime opleidingsprogramma voor startende advocaat-stagiairs van NautaDutilh. Gedurende deze periode bouw je een eigen procespraktijk op, vooral bestaande uit rechtsbijstandszaken op het gebied van het algemeen verbintenissenrecht. Ook volg je als advocaat-stagiaire een op maat gemaakt opleidingsprogramma in deze periode, gericht op onder andere juridisch inhoudelijke kennis, vaardigheden en de omgang met cliënten. Ik behandel op dit moment zestien zaken, waarin ik verantwoordelijk ben en zelf al het contact onderhoud met cliënten, (advocaten van) wederpartijen en derden, zoals deurwaarders of deskundigen.

Hierbij geef ik jullie graag een impressie van mijn werkweek als advocaat-stagiaire bij het NDInstitute.

Maandag

Mijn werkdag start meestal rond 9:00 uur. De advocaat-stagiaires van het NDInstitute komen een voor een binnen en we halen eerst koffie in de bar bij de 'kantoorbarista'. We bespreken hoe het weekend was en gaan aan de slag.

Na het checken van mijn e-mail, werk ik een overzicht bij van alle zaken en verwerk ik afspraken in mijn agenda. Zo heb ik een beeld van wat mij de rest van de week in ieder geval te wachten staat, hoewel er natuurlijk dagelijks nieuwe en niet altijd te verwachten ontwikkelingen zijn. Met het bijgewerkte dossieroverzicht neem ik plaats bij het maandagochtendoverleg dat wij binnen het NDInstitute voeren. Iedereen vertelt over de belangrijkste punten die deze week op de planning staan en over nieuwe zaken. Hierbij is de vaste begeleiding van het NDInstitute aanwezig. Vaak worden hier meteen tips gegeven of afspraken gemaakt over

bijvoorbeeld na te kijken brieven en processtukken.

Na het maandagochtendoverleg heb ik telefonisch contact met een cliënt in verband met een aannemingszaak. In deze zaak zijn verschillende gebreken aan het huis van mijn cliënt vastgesteld, en eerder hebben wij hiervoor een deskundige ingeschakeld om de oorzaak van de gebreken vast te stellen. Een bijzonderheid in deze zaak is dat de onderaannemer bereid is om herstel te verrichten. Juridisch gezien moet mijn cliënt echter bij de aannemer zijn. Na met mijn cliënt te hebben gesproken en intern te hebben overlegd, besluit ik in plaats van een formele sommatiebrief eerst te bellen naar de aannemer en het gesprek vriendelijk in te steken. Dit heeft succes: de aannemer geeft aan bereid te zijn akkoord te geven voor herstel in het kader van de garantie die zij met de onderaannemer overeengekomen zijn. Ik stel vervolgens twee korte e-mailberichten op met afspraken, die ik zowel aan de aannemer als de onderaannemer verzend. Zo kunnen zij beiden hun akkoord geven en op deze manier tot een praktische oplossing komen, zonder dat cliënten op enige manier afstand van hun rechten jegens de aannemer doen. Hieraan verbind ik de voorwaarde dat de eerder door ons ingeschakelde deskundige betrokken blijft bij het herstel.

Met mijn kamergenoot overleg ik nog even over een zaak waar hij mee bezig is. Daarna gaan we samen met de andere advocaat-stagiaires lunchen in het kantoorrestaurant.

Na de lunch stel ik nog een brief op in een andere aannemingszaak. De aannemer heeft aangeboden herstel te verrichten en in overleg met cliënt wordt besloten dit te aanvaarden, zij het met aanvullende voorwaarden. Omdat niet duidelijk is of de problemen met dit herstelaanbod weer echt verholpen zijn, verbind ik aan het herstel de expliciete voorwaarde dat de garantietermijn wordt verlengd. Hoewel de wet hier ook mogelijkheden biedt, is er op deze manier een concrete afspraak gemaakt waarop mijn cliënt zich na het herstel kan beroepen.

Mijn laatste afspraak van vandaag is het overleg met een cliënt waarbij een overeenkomst niet doorging, terwijl hij al flink geïnvesteerd had in deze opdracht. Na een aantal weken van onderhandelen geeft mijn cliënt aan te willen schikken voor het laatst door de wederpartij voorgestelde bedrag. Ik stel een brief op aan de wederpartij waarin ik de schikking bevestig. Hierna moet ik opschieten, want ik heb afgesproken om deze avond met een aantal collega's gezellig naar de film te gaan.

Dinsdag

Deze ochtend komt er een nieuwe zaak binnen. Ik lees de eerste informatie door en doe vervolgens een zogenoemde conflict check: ik onderzoek of het ons kantoor vrijstaat tegen deze specifieke wederpartij op te treden, maar ook of wij voor de cliënt kunnen optreden. Belangrijk om te controleren bij een dergelijke conflict check zijn bijvoorbeeld ook uittreksels uit het handelsregister. De conflict check wijst uit dat er geen bezwaren zijn, dus het secretariaat maakt een dossier aan. Ik neem contact op met de cliënt voor een intakegesprek en ik vraag om mij alle mogelijk relevante stukken toe te sturen, zodat ik een plan van aanpak kan opstellen en natuurlijk zo goed mogelijk kan adviseren.

Vandaag geen gewone lunch in het kantoorrestaurant, maar een 'Jurilunch': iedere week geven twee advocaat-stagiaires van onze NDInstitute groep een presentatie tijdens deze lunch. Aan de orde komen onderwerpen die relevant zijn voor de zaken die wij in deze periode behandelen. Vandaag komen de onderwerpen onrechtmatige daad en de wettelijke verplichtingen tot schadevergoeding aan bod.

Na de Jurilunch lees ik een e-mailbericht waarin een wederpartij naar aanleiding van een eerder door mij verstuurde sommatiebrief overgaat tot herstel van een non-conform meubel. Ik geef het goede nieuws meteen door aan mijn cliënt, die verheugd reageert. In een andere lopende zaak stel ik brieven op aan twee wederpartijen die samen een verbouwing hebben gerealiseerd aan het huis van mijn cliënt. Er is een deskundigenrapport opgesteld dat positief is voor ons. Ik heb met mijn cliënt afgesproken dat wij hen naar aanleiding van dit rapport nog één keer in de gelegenheid stellen om in onderling overleg zorg te dragen voor herstel, voordat wij eventueel gaan dagvaarden.

Ik check welke punten in andere dossiers vandaag nog actie vereisen. Vervolgens maak ik een lijstje voor de volgende ochtend. Ik sluit de dag af met een vriendin. We gaan samen ergens een hapje eten.

Woensdag

Vandaag neem ik in de vroege ochtend contact op met de deurwaarder. Ik geef een opdracht tot betekening van een vonnis. Aan de wederpartij heb ik eerder een betalingsregeling voorgesteld. Die termijn is inmiddels verstreken zonder dat er is betaald. De deurwaarder zal na betekening nog een termijn stellen. Wanneer dan nóg niet is betaald, kan er beslag worden gelegd op de vermogensbestanddelen van de wederpartij en kunnen wij op die manier onze vordering verhalen.

Ik zie dat ik verschillende berichten heb ontvangen van de Beroepsopleiding (via de Orde van Advocaten) en de zogenoemde Law Firm School (gericht op een aantal grote kantoren met een internationale praktijk). Deze onderwijsprogramma's starten voor bijna iedereen van deze NDInstitute groep in maart. Ik check de roosters van beide opleidingen alvast om te zien wat ik kan verwachten en welke les- en toetsdata ik moet vrijhouden in mijn agenda. Ik zie bij de groepsindeling al een aantal namen van advocaat-stagiaires van andere kantoren die ik eerder heb ontmoet bij bijeenkomsten en andere sociale evenementen.

Inmiddels heb ik een e-mailbericht binnengekregen van een cliënt, die aangeeft dat de wederpartij naar aanleiding van een eerdere sommatie eindelijk is overgegaan tot herstel van allerlei gebreken aan de woning van mijn cliënt. In deze zaak is een deskundigenrapport opgesteld waarin werd vastgesteld voor welke gebreken de wederpartij verantwoordelijk was. Dit rapport heb ik eerder aan de wederpartij verstuurd, met daarbij een sommatie om binnen een specifieke termijn over te gaan tot herstel. Hier heeft de wederpartij nu aan voldaan: mijn cliënt is tevreden en ik sluit dit dossier.

Aan het einde van de werkdag word ik gebeld door een deurwaarder in verband

met een zaak waarin cliënt een vordering heeft op iemand die in het buitenland woont. Inmiddels is er een vonnis, maar om verschillende redenen proberen we een betalingsregeling overeen te komen met de wederpartij. De communicatie verloopt hierin als volgt: ik overleg met cliënt en geef dit door aan de Nederlandse deurwaarder. Vervolgens stuurt de Nederlandse deurwaarder het bericht door aan de deurwaarder in het buitenland en die spreekt tot slot de wederpartij aan. Hierdoor is het heel belangrijk dat ik de Nederlandse deurwaarder duidelijke instructies geef en vraag om bij te sturen via de deurwaarder in het buitenland wanneer er ruis in de communicatie dreigt te ontstaan. Al met al heeft deze methode effect: een deel van de vordering is inmiddels bij mijn cliënt. Voor het resterende bedrag doen wij een laatste voorstel voordat wij het vonnis laten betekenen via de deurwaarder in het buitenland. Na dit overleg met de Nederlandse deurwaarder en een update aan cliënt vertrek ik naar huis en ik besluit nog een rondje te gaan hardlopen. Na een dag achter mijn bureau maak ik op deze manier mijn hoofd leeg.

Donderdag

Vandaag ga ik aan de slag met adviezen in twee arbeidsrechtdossiers. In beide zaken is mijn cliënt de werknemer. In een van de zaken is aangekondigd dat ontslag zal volgen. Ik schrijf een brief en meld me als advocaat voor de werknemer. Ik vraag allereerst om een nadere onderbouwing voordat er over het ontslag eventueel een gesprek plaatsvindt, waarbij ik dan ook aanwezig kan zijn.
Mijn cliënt geef ik een algemeen advies, waarin ik uitleg welke beëindigingswijzen van een arbeidsovereenkomst er mogelijk zijn en op welke vergoeding zij als werknemer recht heeft.

In de andere arbeidszaak is het ontslag nog niet aangekondigd, maar door een reorganisatie hangt dit in de lucht. Daarom vraagt de werknemer mij om advies. In overleg met cliënt is besloten dat ik in deze zaak vooralsnog bewust op de achtergrond blijf. Dit mede met het oog op de verhouding tussen mijn cliënt en haar werkgever en de gedachte dat cliënt eventueel toch in dienst blijft. Mijn cliënt houdt mij op de hoogte van de ontwikkelingen en ik stel regelmatig adviezen op, maar ik geef ook tips over de inhoud van e-mailberichten die zij aan haar werkgever kan versturen.

Vaste prik na de lunch is een kort speelmoment met Marit, de blindengeleidehond van een van mijn collega's in het NDInstitute. We gooien een balletje door de lange kantoorgang en Marit sprint er enthousiast achteraan. Ook de collega's die alweer druk aan het werk zijn kunnen het niet laten om even door de glazen ruiten te kijken naar dit spektakel.

De rest van de middag bestudeer ik de stukken die ik inmiddels ontvangen heb in de nieuwe zaak die ik dinsdag kreeg. Ik check alle stukken en kan vervolgens aan de slag met het opstellen van een plan van aanpak en een advies aan cliënt. Dit bespreek ik vervolgens met een van de begeleiders van het NDInstitute.

Iedere donderdag vindt vanaf een uur of 18:00 onze kantoorborrel plaats. In principe sluiten mijn collega's en ik daar altijd bij aan. We bespreken soms nog enkele bijzonderheden in onze zaken, maar bijvoorbeeld ook onze weekendplannen komen aan bod.

Vrijdag

Vandaag is het 'Casual Friday': de nette kleding en schoenen blijven vandaag thuis. Iedereen werkt zich op sneakers het weekend in. Na de gebruikelijke kop koffie worden mijn adviezen en de concept-brief van de arbeidszaken, waar ik gisteren aan heb gewerkt, nog eens gecheckt. Ik verwerk een paar kleine aanpassingen. Hierna geef ik de adviezen door aan de cliënten en ik maak een belafspraak met hen voor een toelichting en vragen.

Zoals vaker het geval is op vrijdag, besluiten we met de andere advocaat-stagiaires van het NDInstitute om buiten de deur te gaan lunchen. We kiezen een restaurant vlak bij kantoor.

's Middags werk ik aan een zaak waarin mijn cliënt veel werkzaamheden heeft verricht voor de wederpartij. Er zijn nu allerlei opstaande rekeningen die maar niet worden betaald en ik ga de openstaande vorderingen innen. Ik stel een brief op waarin ik de wederpartij sommeer om te betalen. Ik verbind hier een korte termijn aan: wanneer er dan nog niet is betaald, zal ik gaan dagvaarden.

Tegen het einde van de middag beantwoord ik nog een aantal e-mailberichten, wanneer mijn telefoon gaat: het is een van de recruiters met de vraag of ik mee ga naar de Bedrijven- en Instellingendag in Maastricht op 15 maart. Daar hoef ik natuurlijk niet lang over na te denken. Ik hoop jullie daar te zien! ■

JFV OURANOS

Waarde lezer,

Middels deze editie van JiBulletin heb ik de eer en het waar genoegen om de grootste juridische faculteitsvereniging van de Universiteit Maastricht JFV Ouranos aan u voor te stellen.

Wij organiseren op academisch en sociaal vlak zowel leerzame als ontspannende activiteiten voor enthousiaste Nederlandse en internationale studenten. Deze activiteiten worden georganiseerd door de vele commissies die Ouranos rijk is. Zo hebben wij onder andere een Bachelorcommissie en een Carrière commissie die zich bezighouden met het organiseren van academische activiteiten, zoals lezingen en kantoorbezoeken, die speciaal gericht zijn op studenten in de bachelorfase. Daarnaast worden ook nog vele andere activiteiten door ons en de commissies georganiseerd zoals de European Career Day, een wintergala, reisjes naar Luxemburg, Brussel, Den Haag en Amsterdam en meerdere workshops. Buiten deze academische activiteiten moeten we natuurlijk niet vergeten om onze feestjes en wekelijkse borrels op te noemen, die altijd voor veel gezelligheid zorgen.

Voor studenten in hun laatste fase van hun studie organiseren wij bezoeken aan advocatenkantoren, zowel in het Zuiden als in de Randstad. Daarnaast organiseren we ook nog verschillende soorten Masterclasses, gericht op meerdere vakgebieden binnen het recht. Onze recruitment agenda die op onze website te vinden is, biedt een duidelijk overzicht van al deze activiteiten.

Kortom, JFV Ouranos kan worden gezien als een verrijking van het leven van de Maastrichtse rechtenstudent in meerdere opzichten. Voor meer informatie kunt u een bezoek brengen aan onze website www.jfvouranos.nl of een mailtje sturen naar bestuur@jfvouranos.nl. Natuurlijk bent u ook altijd van harte welkom om langs te komen op de bestuurskamer die is gelegen op de Rechtenfaculteit zelf. Wij zijn iedere werkdag geopend van 10:30u tot 13:30u. Graag zien we u binnenkort op een van onze activiteiten of voor een kopje koffie in onze bestuurskamer!

Met vriendelijke groet,

Namens het bestuur,
Denise Lalieu
Secretaris der JFV Ouranos 2016-2017

FIRST

Your future depends on what you do FIRST

Waarde lezer,

Middels dit bulletin heb ik de eer om jou kennis te laten maken met dé studievereniging voor alle fiscale studenten van Maastricht University. Het doel van onze vereniging is om de fiscale student in Maastricht op meerdere manieren op een laagdrempelige manier kennis te laten maken met potentiele werkgevers en andere studenten. We hebben meer dan 500 studenten die fiscaal recht of fiscale economie studeren, daarnaast een grote groep enthousiaste internationale studenten waardoor we ook internationale bedrijven weten te bereiken. Niet te vergeten hebben we een honderdtal reünisten waarvoor we ieder jaar een reünisten-dag organiseren. Last but not least zal dit jaar ook de fiscale studiereis weer plaatsvinden!

Voor al onze studenten organiseren wij allerlei activiteiten, zoals de FIRST Fiscale Bedrijvendag, de eerder genoemde tweejaarlijkse studiereis en verschillende kantoorbezoeken. Wij vinden het ook erg belangrijk om onze leden studie-gerelateerd te ondersteunen. Dit doen we door het organiseren van tentamentrainingen, het uitdelen van gratis belastingwettenbundels en het aanbieden van korting op de studieboeken. Daarnaast biedt een lidmaatschap vele oefententamens, het verenigingsblad de FIRM dat vier keer per jaar verschijnt, maandelijks een gratis borrel, 10% korting bij enkele horecagelegenheden en elke twee jaar een fiscaal symposium. Traditiegetrouw hebben we een Luxemburg Trip en International Job Fair voor onze studenten van de internationale master. Laten we vooral niet vergeten dat FIRST Maastricht een gezellige vereniging is, met een trouwe kern aan actieve leden.

Wil je meer over ons en onze activiteiten te weten komen? Neem dan eens een kijkje op onze website www.firstmaastricht.nl of onze Facebookpagina. Uiteraard kun je ons ook altijd mailen via bestuur@firstmaastricht.nl en je bent tijdens kantooruren van harte welkom op de derde verdieping van de Tongersestraat 6. Wij zijn van maandag t/m donderdag aanwezig tussen 10:45 en 13:15 uur. Inschrijven kan online of op kantoor.

Tot slot wenst het bestuur van FIRST Maastricht de stichting Jurist in Bedrijf veel succes in het komende jaar!

Met vriendelijke groet,

Maarten Stoop
Secretaris 2016-2017
FIRST Maastricht

STUDENTEN RECHTSBUREAU

PLEITGENOOTSCHAP GAIUS

Waarde lezer,

Middels dit Bulletin heb ik de eer namens de Pr-commissie van Pleitgenootschap Gaius jullie een indruk van ons pleitgenootschap te geven. Gaius is een vereniging die bekwame studenten opleidt voor de praktijk. Wij proberen dit te bereiken door aan de hand van casussen uit de praktijk onze leden te leren denken als een jurist en hen het pleiten meester te maken. Dit stimuleren wij door de kloof tussen universiteit en praktijk te overbruggen door onder andere ieder jaar de mogelijkheid te bieden aan onze leden om een aantal advocatenkatoren te bezoeken. Daarnaast nemen wij ieder jaar, niet geheel onverdienstelijk, deel aan een aantal pleitwedstrijden waarvan de Nationale Pleit Marathon de meest prominente is. Ons doel is om binnen Gaius een eenheid te creëren die voor iedereen toegankelijk is. Naast de studiegerelateerde activiteiten zorgt Gaius ook voor andere ontspannen activiteiten voor haar leden. Zo wordt er na iedere pleitavond gezellig geborreld in de Wolwaag en is er ook een 'Kerstdiner' dat in beginsel ieder jaar verzorgd wordt. Dit is een bezigheid die, uit ervaring gesproken, echt alle leden bezighoudt!

Zou je naast deze genoemde activiteiten nog meer betrokken willen zijn? Ook die mogelijkheid wordt geboden door ieder jaar leden de kans te bieden zich bij één of meerdere commissies aan te sluiten.

Wil je graag meer van ons weten? Op www.pleitgenootschapgaius.nl kun je meer over ons lezen. Uiteraard kun je ook altijd even een mailtje sturen naar bestuur@pleitgenootschapgaius.nl. Wij hopen jou wellicht op een van onze pleitavonden te zien!

Namens de promotiecommissie en het bestuur van Pleitgenootschap Gaius wensen wij jou heel veel succes in het komend jaar!

Met vriendelijke groet,

Barbara Maria Mancebo Hernandez
Namens de promotiecommissie der Pleitgenootschap Gaius

STICHTING WETSWINKEL LANDGRAAF

Stichting Wetswinkel Landgraaf is in 1987 door studenten opgericht als een eerste aanspreekpunt voor minder draagkrachtige burgers met juridische problemen van inwoners uit gemeente Landgraaf en omstreken. Dit kunnen problemen van verschillende aard zijn bijvoorbeeld op het gebied van huurrecht, personen- en familierecht, sociale zekerheidsrecht, arbeidsrecht en dergelijke.

Medewerkers van Wetswinkel Landgraaf zijn allemaal rechtenstudenten van Maastricht University en werken op vrijwillige basis. Het team bestaat uit zowel bachelor als masterstudenten Nederlands recht die zich willen inzetten voor de inwoners van de gemeente Landgraaf.

Stichting Wetswinkel Landgraaf is altijd opzoek naar enthousiaste studenten om ons team te komen versterken. Mocht je geïnteresseerd zijn, mail dan naar info@wetswinkel-landgraaf.nl.

Stichting Wetswinkel Landgraaf
Sun-Plein 18A
6373 LG Landgraaf
Telefoonnummer: 06 24 24 39 19
Elke dinsdagavond van 19.00-21.00 uur.
www.wetswinkel-landgraaf.nl

INTEGRAND

Integrand streeft ernaar om het meest professionele studentennetwerk van Nederland te zijn. Dit bereiken wij door op een persoonlijke en toegankelijke wijze ambities van academische studenten en bedrijven met elkaar te verbinden. Wij stimuleren studenten door verschillende mogelijkheden te bieden om zichzelf te ontwikkelen ter voorbereiding op hun carrière.

Ben jij geïnteresseerd in een van de volgende dingen? Schrijf je dan snel in!

- Stages
- Inhousedagen
- Talentpools
- Bestuursjaar
- CV check

Integrand Maastricht
Bonnefantenstraat 2, kamer C0.13 · 6211 KL Maastricht
Telefoon: (043) 388 53 50 · E-mail: maastricht@integrand.nl
Openingstijden: maandag t/m vrijdag: 9.00-12.30 en 13.30-17.00
www.integrand.nl

De Europese Unie is in staat de vluchtelingencrisis op te lossen

Margot Vrijhoeven, 21 jaar
European Studies,
Maastricht University

Door een steeds verder rijkende Europese Unie en algemene globalisatie hebben mensen het gevoel dat ze hun nationale identiteit kwijt aan het raken zijn. Tegelijkertijd bestaat er nauwelijks een Europese identiteit waar zij zich aan kunnen vasthouden als vervanging. Europa kampt dus met een identiteitscrisis. Een gevolg hiervan, is dat mensen op andere plaatsen op zoek gaan naar identiteit. Deze kan gevonden worden in (hernieuwd) geloof, in een regionale identiteit en voornamelijk in een "us versus them" mentaliteit. Dit laatste is relevant voor de vluchtelingencrisis. Veel Europeanen weten op het moment niet zo goed wie ze zelf zijn, maar door de aanwezigheid van veel vluchtelingen (en nog belangrijker, veel berichtgeving over vluchtelingen) worden Europeanen sterk geconfronteerd met "them". We weten niet precies wie wij zijn, maar we weten zeker wat we niet zijn. Door deze polariserende kracht gaan mensen zich steeds meer afzetten tegen vluchtelingen. Ik geloof dat zolang de Europese Unie niet in staat is haar eigen identiteitscrisis op te lossen, zij ook niet in staat zal zijn de vluchtelingencrisis structureel op te lossen.

Lara Gijbels, 20 jaar
Rechtsgeleerdheid,
Maastricht University

Ik ben van mening dat de Europese Unie in staat is de vluchtelingencrisis op te lossen. Dit vereist echter wel de nodige onderhandelingen en samenwerkingen tussen de EU-landen en landen als Turkije. Van belang is daarbij vooral dat gevluchten geen valse hoop krijgen. Dit kan worden bewerkstelligd door zwaardere grenscontroles, waarbij op voorhand bepaald wordt op iemand recht heeft op asiel. Indien dit niet het geval is, dient men al op dat moment de toegang te weigeren. Zo kan de gigantische toestroom aan illegale vluchtelingen (hopelijk) verminderd worden.

Victor Grenon, 19 jaar
European studies,
Maastricht University

De Europese unie staat voor misschien wel de grootste uitdaging uit haar

historie. Vanaf eind 2014 is er een globale vluchtelingen crises uitgebroken, welke voornamelijk op gang is gezet door de onrust en oorlog heersende in het Midden-Oosten. Volgens cijfers van Frontex, zag de EU in 2015 meer dan een miljoen illegale migranten de grenzen van de unie betreden. Vrijwel in elk lidstaat zorgt dit voor felle discussies zowel in het politiek debat als in de media. Is de EU in staat om deze groep vluchtelingen op te vangen? Een historisch perspectief zou ons hierbij kunnen helpen. Tijdens de Balkanoorlog van de jaren '90 zag de EU al een instroom van 700.000 vluchtelingen. De Koude-Oorlog conflicten in Tsjechoslowakije en Hongarije in de jaren '50 en '60 leverden in totaal 500.000 vluchtelingen op voor West-Europa en de onafhankelijkheidsoorlog van Algerije zorgde voor 900.000 vluchtelingen alleen al in Frankrijk. Natuurlijk is elke vluchtelingencrisis van andere aard, en spelen politieke problemen mee. Echter voor diegene die zicht afvraagt of de EU in staat is om deze stroom vluchtelingen een onderdak te bieden, zou eens een blik in de geschiedenisboeken moeten werpen.

Stan van der Vleuten, 20 jaar
European Law School,
Maastricht University

De vraag die al lang onder de bevolking heerst: 'Is de Europese Unie in staat om de vluchtelingencrisis op te lossen?' Mijn antwoord daar op is glashard, 'nee'. De enige manier waarop de EU dit probleem kan oplossen, is zichzelf tot een echte eenheid vormen. Op dit moment werken de EU-lidstaten nog niet goed genoeg samen om zichzelf een eenheid te noemen. Als 'we' ons tot een geheel vormen, zullen kwesties zoals deze sneller worden opgelost omdat er sneller knopen kunnen worden doorgehakt. Alleen zal er nooit een échte eenheid komen binnen de EU omdat de ideeën van de verschillende EU-lidstaten nog te erg van elkaar verschillen. Dat is de reden dat de Europese Unie niet in staat is om de vluchtelingencrisis op te lossen.

Wilke Kronemeijer, 20 jaar
International Business,
Maastricht University

Mijn mening over deze moeilijke kwestie is dat de EU in de huidige staat niet of nauwelijks de mogelijkheden heeft om deze crisis op te lossen. Als de EU zich zou ontwikkelen tot een soort tweede verenigde staten van Amerika, zou ik hier meer vertrouwen in hebben. De EU heeft ten eerste géén leger, maar ook geen politieke eensgezindheid. Er zijn landen die de vluchtelingen wel willen opvangen, en landen die dat niet willen. Uit de vluchtelingen crisis blijkt dat de EU heel goed werkt in economisch opzicht. Geen handelsblokkades enzovoort. Maar als het gaat om een moeilijke kwestie die de aanpak eist van een grote overkoepelende organisatie zoals de vluchtelingencrisis. Dan blijkt dat ze niet de organisatorische macht hebben om dat zomaar op te lossen. Kortom: ik denk dat er veel moet veranderen wil de EU de vluchtelingencrisis kunnen oplossen.

Jetske Matthijsse, 20 jaar
Gezondheidswetenschappen,
Maastricht University

In Europa hebben we al jaren te maken met migrantenstromen. Dit was echter vooral in de Zuid-Europese landen. Nu is dankzij de burgeroorlog in Syrië de vluchtelingenstroom zo erg toegenomen dat je het wel een vluchtelingencrisis kan noemen. Op dit moment steekt de EU veel tijd en moeite in het verbeteren van grenswachten, maar ik ben van mening dat de EU deze moeite juist moet stoppen in het daadwerkelijk oplossen van het probleem. Mij lijkt het belangrijk dat alle landen van de Europese Unie een zich in gelijke mate verantwoordelijk voelen voor het oplossen van de vluchtelingencrisis. Dit lijkt mij echter erg lastig, omdat nu eenmaal niet alle landen zich verantwoordelijk voelen. Juist de landen met de grootste economie moeten ook de meeste vluchtelingen op zich nemen. Zo dragen de sterkste schouders de zwaarste lasten. Ik denk dat dit een erg moeilijke opgave wordt voor de Europese Unie aangezien nu blijkt dat niet alle landen willen meewerken.

Emily Horijon, 20 jaar
Psychologie,
Maastricht University

Ik weet niet of de EU het helemaal kan oplossen, maar ik hoop het vooral. Het probleem vindt zich vooral plaats buiten Europa dus lijkt het me moeilijk voor de EU om dit zelf op te lossen. De beste manier lijkt om als Europa afspraken te maken met omringende landen waar veel vluchtelingen vandaan komen zodat deze crisis onder controle gehouden kan worden. Daarvoor is het dus wel heel belangrijk dat alle landen binnen Europa goed blijven samenwerken zodat er snel goede oplossingen kunnen komen. Ook is het heel belangrijk dat alle landen binnen Europa op dezelfde lijn zitten zodat alle vluchtelingen op een goede manier kunnen worden opgevangen, wat tot nu toe op veel plekken fout gaat. De komende paar jaar moeten uitwijzen of de EU het aankan.

Oneens:
66%

Eens:
33%

121 personen gevraagd

De terugkeer uit het Kalifaat

Wekelijks horen wij over aanslagen in de wereld, opgeëist door IS. Ook Europa is hier vaak doelwit van geworden. Het lijkt alsof deze verschrikkelijke daden steeds vaker gepleegd worden en steeds dichterbij komen. De angst die mensen hebben heerst niet alleen tegen Jihadisten die momenteel in het Kalifaat leven, maar ook tegen terugkerende Jihadisten. En dat is begrijpelijk! Immers, een deel van de IS-strijders keert uiteindelijk terug naar de Westerse wereld. Redenen voor terugkeer zijn teleurstellende ervaringen die men in het kalifaat heeft opgedaan, de militaire druk die op het Kalifaat groeit en mogelijk het uit elkaar vallen zal veroorzaken of het doel een aanslag te plegen.

Door: Emmelijn Peters

Een zomer in het Kalifaat

In de Duitse documentaire 'Ein Sommer im Dschihad' (een zomer in het Kalifaat) wordt een terugkerende Jihadist, Ibrahim B., die inmiddels gevangen zit, geïnterviewd over zijn ervaringen in het Kalifaat. De man kwam uit Wolfsburg en reisde met een groep van 20 man naar het Kalifaat. Op het moment dat het interview werd gehouden, waren zeven man van de groep uit Wolfsburg overleden. Hij vertelt dat zij door een geradicaliseerde imam werden overgehaald om naar het Kalifaat af te reizen. Hij praatte hun onder andere schuldgevoelens aan en lokte hen met valse beloftes. Hij beloofde hen mooie auto's, meerdere vrouwen, rijkdom en een hechte gemeenschap. Dit beeld werd ondersteund door propagandafilmpjes. Toen zij in het Kalifaat aankwamen, werd duidelijk dat niets hiervan waar was, maar ze konden niet meer weg. Hun paspoorten en telefoons werden afgepakt en er was overal bewaking. De levensomstandigheden in het Kalifaat waren slecht. Ze mochten één keer per week in een vies meertje douchen – omdat hun profeet

dit ook had gedaan-, ze hadden geen tandenborstel, moesten 'Koran-onderwijs' en 'Kalasjnikov-onderwijs' volgen. Als je de keuze had gemaakt om strijder te worden in plaats van zelfmoordterrorist, kwam je in een militair kamp terecht. Vrijdag was een feestdag, immers heeft profeet Mohammed gezegd dat dit de beste dag is. Op deze dag mocht je douchen, was er chocolade en Pepsi. Ibrahim B. vertelt ook over gevangenissen waarin men werd opgesloten als IS- strijders vermoedden dat je een spion was. Hij heeft mee gemaakt dat een jongen omgebracht werd. Waarna zijn lichaam in Ibrahim B.'s cel werd gelegd, om hem af te schrikken. Nog steeds vervolgen hem deze beelden. Hierna nam hij het besluit om terug te willen keren naar Duitsland. Hij zegt "liever gevangenis in Duitsland, dan vrijheid in Syrië". Het was lastig om terug te reizen. IS wil voorkomen dat Jihadisten teruggaan naar hun herkomstland, omdat dit IS- propaganda in gevaar brengt. Hij heeft uiteindelijk toch kunnen vluchten doordat hij zich aanbood een verwonde IS-strijder te begeleiden naar Turkije. Vanaf hier kon hij ontsnappen. Achteraf zegt hij dat IS niets met de Islam te maken heeft en wil hij graag anderen van de reis naar het Kalifaat afhouden.

Mogelijkheden om het Kalifaat te verlaten

Uit het voorafgaande ontstaat de vraag welke mogelijkheden Jihadisten naast het terugkeren naar hun herkomstland nog meer hebben, als zij het Kalifaat willen verlaten. Ten eerste zouden Jihadisten zich bij andere terreurorganisaties aan kunnen sluiten. Dit blijkt een veel voorkomende optie. Een voorbeeld hiervan zijn buitenlandse strijders die in de jaren negentig uit Afghanistan voor de Amerikanen vluchtten. Zij vochten later in Bosnië met Moslims mee. Verder zou men kunnen proberen om, als het Kalifaat daadwerkelijk uit elkaar valt, in het resterende IS- gebied te overleven. IS hoeft niet te verdwijnen. Het is zelfs waarschijnlijk dat IS- enclaves blijven bestaan waar IS- strijders zich terugtrekken. Daarnaast is het voor Jihadisten mogelijk om naar een ander gebied in het Midden-Oosten of omliggend gebied te verhuizen. Mogelijk hebben zij familie en vrienden daar, wat deze keuze gemakkelijker maakt.

Als laatste optie kunnen de Jihadisten terugkeren naar het Westen of zelfs naar hun herkomstland. Hoe dan ook is dit allemaal niet zo makkelijk als het lijkt. IS neemt, zoals ook verteld door Ibrahim B., paspoorten af, om het terugreizen te vermoeilijken. Als de vlucht dan uiteindelijk lukt, wachten in het herkomstland gevangenissenstraffen en re-integratietrajecten op de terugkerende Jihadisten. Het blijkt dus een makkelijkere optie om niet naar het herkomstland terug te keren. Dit ziet men ook terug in de cijfers. Tot nu toe zijn er sinds 2013 ongeveer 260 Jihadisten naar het strijdgebied afgereisd, waarvan maar 40 zijn teruggekeerd.

Wie zijn de terugkerende strijders?

Om uit te zoeken hoe men het beste met terugkerende Jihadisten om kan gaan, heeft men onderzoek gedaan naar het type IS-strijder dat terugkeert en naar hun gedrag. Over het algemeen hebben de Jihadisten die terugkeren verschillende nationaliteiten. Ze zijn meestal niet hoogopgeleid en hebben weinig werkervaring. Daarnaast is meer dan de helft in hun jeugd in aanraking gekomen met de politie. Het ging hier dan meestal om kleinere delicten. De terugkerende jihadisten maakten voor hun vertrek grotendeels deel uit van een Jihadistisch netwerk.

Na de terugkeer ziet men twee groepen ontstaan. De 'actieve' groep verandert amper. Ze blijven met dezelfde mensen omgaan als voor hun vertrek en pakken hun leven weer op zoals dat was voor hun vertrek naar Syrië. Daarnaast ontstaat de 'rustige' groep. Zij trekken zich terug, verbreken het contact met hun oude netwerk en zijn lastig bereikbaar. Redenen hiervoor kunnen aan de ene kant zijn dat men afstand zoekt van het Jihadisme, aan de andere kant dat men actief blijft binnen het Jihadisme en uit het vizier van de autoriteiten wil blijven.

"Tot nu toe zijn er sinds 2013 ongeveer 260 Jihadisten naar het strijdgebied afgereisd, waarvan maar 40 zijn teruggekeerd."

Maatregelen van de overheid

Uiteindelijk zullen de meeste terugkeerders het Jihadistische betoog nog steeds goedkeuren. Dit valt te verklaren doordat de radicalisering in Syrië alleen maar toeneemt. Zelfs teleurgestelde terugkeerders blijven vaak alsnog aanhangers van het Jihadisme. Deze ontwikkeling leidt tot gevaar voor de Westerse samenleving, dus de vraag rijst nu: wat kan de overheid hier tegen doen?

In Nederland wordt hard ingegrepen. Bij iedereen die geweld pleegt, haat zaait, ronselt of afreist en terugkomt uit het strijdgebied worden uitkeringen en toelagen stopgezet en worden vervolgd. Aan de andere kant probeert Nederland preventief jongeren weerbaarder te maken tegen propaganda, de families van Jihadisten te ondersteunen en samen te werken met de moskeeën en de imams. In 2014 werd in de zaak van Maher H. bepaalt dat je strafbaar bent als je naar Syrië reist en je aansluit bij een Jihadistische organisatie als de Islamitische Staat. Dit is niet alleen om Jihadisten te straffen maar ook om potentiële Jihadisten af te schrikken om te vertrekken naar het strijdgebied. Op dit moment lopen er 365 strafrechtelijke onderzoeken die met Jihadisme te maken hebben. Dat kan gaan over terugkeerders, maar ook over Nederlanders met reisplannen, dan wel Jihadisten die nog in IS-gebied zijn. Afgelopen zomer werden nog vier mannen die zich nog in IS-gebied bevinden, veroordeeld door de rechtbank in Den Haag voor deelneming aan 'een criminele organisatie met een terroristisch oogmerk' (art. 83a Sr).

Daarnaast is begin februari een antiterrorismewet in de eerste Kamer goedgekeurd. Het betreft vier wetsvoorstellen die de veiligheid van Nederland tegen terrorisme, en dan met name terroristische aanslagen gepleegd door IS, moet vergroten. Het eerste wetsvoorstel heeft betrekking op de bestuurlijke maatregelen van het terrorisme beleid. De overheid kan een meldplicht, gebiedsverbod of contactverbod opleggen als zij iemand verdenken van terroristische gedragingen. Het tweede wetsvoorstel houdt in dat een uitreisverbod samen gaat met het verval van paspoort of identiteitskaart,

www.boelszanders.nl/studenten

Boels Zanders Advocaten

waardoor het uitreizen naar IS-gebied niet meer mogelijk is. Het derde wetsvoorstel maakt mogelijk dat zonder voorafgaande strafrechtelijke veroordeling het Nederlanderschap kan worden ingetrokken van jihadisten als zij een dubbele nationaliteit hebben en in het buitenland meevechten binnen een terroristische organisatie. Argument hiervoor is dat men hierdoor het directe gevaar zou kunnen verminderen dat heerst. Het laatste wetsvoorstel betreft de versterking van opsporing van computercriminaliteit. Deze mogelijkheden zijn op dit moment onvoldoende en men hoopt dat men door versterking van de opsporing van computercriminaliteit. Openbaar Ministerie en politie kunnen op afstand heimelijk onderzoek doen in computers van criminelen of terroristen en - indien nodig - gegevens vastleggen of ontoegankelijk maken. Vanuit de Raad van Europa hagelt het echter kritiek. De wetgeving zou mensenrechten niet waarborgen en racistisch zijn.

"Momenteel is de aanpak van Nederland tegen terugkerende Jihadisten radicaal."

Hoewel de aanpak van Jihad-gangers op papier sterk is, blijkt dat in de praktijk niet altijd eenvoudig. Zo kan het lastig zijn bewijs te leveren voor wat iemand daadwerkelijk heeft gedaan in IS-gebied. Daarom wil het kabinet het verblijf in door terroristische organisatie gecontroleerd gebied op zichzelf al strafbaar maken. Dat is nu nog niet zo. Ook moet de voorlopige hechtenis voor terroristische misdrijven verlengd kunnen worden.

Europese aanpak

Maar als de kritiek tegen de net aangenomen wetten zo groot is, hoe gaat de rest van Europa dan met terugkerende Jihadisten om?

Denemarken kiest als enige van de uitgelichte landen voor een zachte aanpak. Voor hun staat re-integratie centraal. Men probeert te helpen bij het zoeken van werk, woning en opleiding. Daarnaast wordt aan veel jongeren psychologische hulp aangeboden. Die vaak ook graag wordt aangenomen. Het idee erachter

is dat mensen zonder hulp alleen maar meer zullen radicaliseren. België is in vergelijking tot Denemarken erg streng. Net als in Nederland verliezen Jihadisten in België bij het uitreizen uitkering en identiteitskaart. Bij terugkomst worden de Jihadisten direct opgepakt en vervolgd. Hoewel dit al erg streng lijkt, wil België zelfs een nog strenger beleid. Duitsland probeert een balans te vinden tussen te streng en te zacht. Zo ziet men aan de ene kant dat het paspoort kan worden afgenomen en dat men opgepakt kan worden en vervolgd. Aan de andere kant zijn er ook organisaties als "Hayat" in Berlijn die zich bezighouden met het terughalen van Jihadisten uit het kalifaat en die willen helpen met de re-integratie van de teruggekeerde Jihadisten. In Groot- Brittannië valt op dat men veertien dagen in hechtenis kan worden genomen. De aanpak is net als in Duitsland en België streng en van een aanpak als in Denemarken willen zij niets weten. Groot-Brittannië zouden het liefst alle Jihadisten het land uit sturen.
Het is opvallend dat maar een klein deel van degenen die naar het Kalifaat vertrekken ook weer terugkeren. Aan de ene kant heeft dit te maken met het feit dat het moeilijk is uit het Kalifaat te ontsnappen, aan de andere kant heeft men na de ontsnapping meerdere mogelijkheden en het terugkeren naar huis is daar maar één van. Momenteel is de aanpak van Nederland tegen terugkerende Jihadisten radicaal. Dit komt vooral door de net aangenomen wetvoorstellen. Maar als men zich voorhoudt dat de pakkans van terugkerende Jihadisten beperkt is en het een goed doel dient, namelijk de Nederlandse veiligheid, kan men zich afvragen of de nieuwe wetgeving zo wel erg is als de Raad van Europa beweert. ■

How to: het oprichten van je eigen staat

Door: Céline Janssen

Toen Engeland vorig jaar een referendum hield dat tot de Brexit leidde, had dit ook als gevolg dat andere Europese landen gingen nadenken over een eventuele exit van de Europese Unie. Op social media in Nederland werd 'Nexit' een populaire hashtag: een exit voor Nederland. Daarnaast werd op petities.nl de petitie: "Nederland wil een referendum om de EU te verlaten" gestart, welke op 28 juni 2016 aan de Tweede Kamer is overhandigd. De petitie heeft op februari 2017 zo'n 60.000 online handtekeningen binnen gekregen. De Nexit-onrust is uiteindelijk bedaard; meer dan de helft van de Nederlanders gaf rond oktober 2016 aan tegen een uittreding te stemmen. Hoewel Nederland het besef heeft gekregen dat een 'Nexit' de oplossing niet gaat zijn, heerst er nog veel ontevredenheid. Het gaat hier vooral om ontevredenheid over de overheid, neem als voorbeeld alle commotie rondom kersverse president Donald Trump. Iemand die zijn ontevredenheid heeft omgezet in een daadwerkelijk plan is de Tsjech Vit Jedlicka. Hij nam het heft in eigen handen en richtte zijn eigen staat op: Liberland.

'To live and let live'

'The Free Republic of Liberland' is een micronatie bij de grens van Servië en Kroatië, ter grootte van zeven vierkante kilometer. Een microstaat is een zeer kleine staat, vaak maar bestaande uit een paar vierkante kilometer. Het kenmerkende aan een micronatie is dat het graag een staat wil zijn en zich zo ook gedraagt, maar door andere landen niet juridisch wordt erkend als zodoende. Liberland is in 2015 opgericht door Vit Jedlicka, een politicus uit Tsjechië. Voordat Jedlicka het gebied innam en het onafhankelijk verklaarde, was het gebied niemandsland. De grond was na het uiteenvallen van voormalig Joegoslavië en door geen enkel aangrenzend land geclaimd. Feitelijk zou het stuk grond onder de controle van Kroatië vallen, maar zij claimen dat het van Servië is.

De scheidingslijn tussen Servië en Kroatië is na het vallen van Joegoslavië op de kaart te zien als een lijn die al kronkelend naar het zuiden loopt. Dit is de lijn die Kroatië als scheidingslijn aanneemt. Als we dit vanuit Kroatisch oogpunt bekijken, hoort de grond waar Liberland zich gevestigd heeft bij Servië. Servië ziet de natuurlijke grens van de Donau echter als scheidingslijn, waardoor vanuit dit oogpunt Liberland ook niet op Servisch grondgebied valt. De reden dat de Serviërs het gebied niet claimen, is dat wanneer zij dat doen, dit in de ogen van Kroatië betekent dat zij akkoord gaan met de kronkelende scheidingslijn. Dit zou betekenen dat Servië instemt de stukken grond die ten oosten van de Donau lopen af te staan aan Kroatië, en dat willen ze uiteraard niet.

Op grond van het terra nullius beginsel is de staat Liberland op 13 april 2015 gevestigd. Een volwaardige staat is het nog niet, zeker gezien het feit dat de Kroaten bij de grens bepalen wie Liberland in mag en wie niet. Wat grondgebied betreft, is Liberland tweeënhalf keer groter dan Monaco, en wel zestien keer groter dan Vaticaanstad. Het motto van Liberland luidt: 'To live en let live', wat in het Nederlands vertaald kan worden als 'Leven en laten leven'. Het motto komt ook terug in de regeringsvorm van Liberland, namelijk een natie met zo weinig mogelijk overheidsbemoeienis maar tevens zo weinig mogelijk diensten vanuit de overheid. Op de website van Liberland is de constitutie te vinden, waarin de overheid wordt verboden regelgeving te maken over het onderwijs, de gezondheidszorg en het huwelijk. De gezondheidszorg zal afhankelijk zijn van de particuliere sector. De versie van de constitutie die te vinden is op de website, werd op 23 april 2015 gepubliceerd, maar is nog niet de definitieve versie. De Zwitserse constitutie zou de inspiratie geweest zijn voor de conceptversie.

Tot zo ver lijkt Jedlicka nog een redelijk solide plan te hebben. Duidelijk moge zijn dat niet veel van de overheid hoeft te worden verwacht, waardoor erkenning van andere staten wellicht sneller achter zal blijven. Al zo'n half miljoen mensen hebben een aanvraag gedaan om burger van Liberland te worden, maar omdat (onder andere) niet voor al deze mensen ruimte is, bestaat de natie voornamelijk online. Nu Liberland hiermee vooral een virtuele staat blijkt te zijn, lijken de serieuze bedoelingen om een werkelijke microstaat op te richten niet meer zo realistisch. Jedlicka heeft ervoor gekozen deze virtuele staat te voeden, door onder andere een systeem van 'merits' in te voeren. Een merit is een cryptomunt die gebruikt kan worden in Liberland, welke vergeleken kan worden met de bitcoin (echter in veel kleinschaligere vorm). Op deze manier kan iedereen met mensen in Liberland handeldrijven, voor zo ver dat mogelijk is, en wordt een digitaal burgerschap aantrekkelijk gemaakt. Op de website www.liberland.org staat uitgelegd hoe je een burger van Liberland kan worden. Via een aanvraagformulier op de website kan je je opgeven, onder voorwaarde van enkele eisen. Zo moet een inwoner van Liberland privé-eigendom respecteren en tevens respect hebben voor (de mening van) anderen, ongeacht ras, religie e.d. Mensen met een strafblad, mensen die communistisch zijn of mensen die een nazi verleden (of een andere vorm van dergelijk extremisme) hebben, worden niet toegelaten. De hiervoor beschreven minimalistische vorm van regering komt ook terug in het belastingsysteem, namelijk dat een dergelijk systeem er eigenlijk niet is. Er is geen verplichting om belasting te betalen; mensen kunnen dit vrijwillig doen. Op dit punt zijn gefronste blikken begrijpelijk. Omdat Jedlicka ook wel begrijpt dat men niet overdreven vrijgevig zal zijn met het betalen van deze belasting, heeft hij bedacht dat burgers merits krijgen in ruil voor hun belastingafdracht. Met deze merits kunnen onder andere aandelen gekocht worden. Ondanks het feit dat Liberland door geen enkel ander land juridisch wordt erkend als staat, claimt Jedlicka met Liberland een oprechte poging te willen doen om een nieuwe staat te vestigen. Zo heeft hij onder andere een nationaal voetbalteam opgericht, dat als doel heeft zich aan te sluiten bij non-FIFA-voetbal – een voetbalorganisatie die speciaal is opgericht voor teams van onder andere eilanden, territoria of niet-erkende staten. Daarnaast heeft Liberland, als logische bijkomstigheid voor het oprichten van een eigen staat ook een eigen volkslied, welke te beluisteren is op Youtube.

The Principality of Sealand

Het is niet de eerste keer dat iemand zijn eigen staat probeert op te richten. In 1967 werd Sealand gevestigd, een groot

"Het kenmerkende aan een micronatie is dat het graag een staat wil zijn en zich zo ook gedraagt, maar door andere landen niet juridisch wordt erkend als zodoende."

"Wat grondgebied betreft, is Liberland tweeënhalf keer groter dan Monaco, en wel zestien keer groter dan Vaticaanstad."

olieplatform in de zee, op iets meer dan tien kilometer afstand van de Britse kust. Hier is geen sprake van terra nullius. Het platform werd in de Tweede Wereldoorlog gebouwd en gebruikt door het leger van de Britten. In de tijd van de oorlog leefden er zo'n 200 soldaten op het platform, met kamers die ver in het water lagen. In 1967 werd het ingenomen door Paddy Roy Bates, samen met een aantal vrienden en familieleden. Inmiddels heeft Sealand een officiële website, te bezoeken op sealandgov.org. De familie Bates noemt zichzelf de koninklijke familie van Sealand. Heb je nu altijd al van een koninklijke titel gedroomd? Voor zo'n 30 tot 45 dollar kan je via de website een dergelijke titel bemachtigen. Tevens kan je daar het nationale volkslied beluisteren, dat in 1975 werd gepubliceerd om op die manier bij te dragen aan het creëren van een daadwerkelijke staat. Bates zorgde daarbij voor een nationale vlag, postzegels en paspoorten. Omdat een valuta ook niet mocht ontbreken, werden er munten geproduceerd. Omdat de munt door andere landen niet wordt geaccepteerd, is de munt buiten het platform waardeloos.

Vanwege de vele Duitse inwoners werd Sealand door hen ook weleens 'Little Germany' genoemd. De Duitser Alexander Achenbach, die zichzelf als premier van Sealand beschouwde, diende in zijn woonplaats Aken een verzoek in om zijn Duitse paspoort in te ruilen voor een Sealandse. Achenbach, hoopte dat het verzoek werd ingewilligd en Sealand op deze manier door Duitsland werd erkend. Helaas, maar niet geheel onverwachts, keurde Duitsland dit verzoek af. Paddy Roy Bates regeerde elf jaar over het eiland, tot het jaar 1978 aanbrak. Op een dag dat Bates het vasteland bezocht, besloot een groep Nederlandse huurlingen het platform aan te vallen. De groep stond

NORTON ROSE FULBRIGHT

Wherever you are, you're never that far from your first step into global law.

Do you want world-class training as an associate trainee, tax trainee or candidate civil notary? Are you interested in stimulating and challenging work in an inclusive and collaborative environment?

Norton Rose Fulbright is a global legal practice with more than 50 offices across six continents. We are looking for top graduates to start their legal careers with us.

Interested?

Go to: werkenbijnortonrosefulbright.nl

Or contact:
Marlou van Dongen
Tel (020) 46 29 400
recruitment.amsterdam@nortonrosefulbright.com

Law around the world
nortonrosefulbright.com

Financial institutions | Energy | Infrastructure, mining and commodities
Transport | Technology and innovation | Life sciences and healthcare

onder leiding van Achenbach himself. Hij was bang dat Bates het eiland aan de Duitsers wilde gaan verkopen, en wilde hier een stokje voor steken. Met de aanval die Bates en zijn ingehuurde soldaten per helikopter deed, konden zij het platform weer in bezit nemen. Uiteindelijk kwam Bates terug op het eiland, waarna hij de piraten het eiland liet verlaten. Hij hield echter hun leider, Achenbach, gevangen. Inmiddels hadden veel Europese landen het conflict ter ore gekregen. Een drietal landen, waaronder Nederland, spraken de Britse regering aan om in het conflict in te grijpen. De Britse regering claimde echter dat het geschil buiten hun jurisdictie viel, omdat Sealand buiten de driemijlszone en daarmee in internationale wateren lag. Om een poging te doen het conflict op te lossen, heeft Duitsland vervolgens een aantal diplomaten naar Sealand gestuurd. Na weken overleg werd leider Achenbach uiteindelijk vrijgelaten. Bates is op 91-jarige leeftijd overleden in oktober 2012. Zijn zoon regeert nu, hoewel zijn woonplek op het Britse vasteland is.

Nieuwe micronatie

Heeft het een en ander je op ideeën gebracht? Vraag je je nu af of jij ook zomaar een micronatie kan vestigen? In theorie kan dit ook gewoon. De vraag is echter hoe ver je wil gaan. Het is makkelijk om een virtuele staat op te richten, maar het wordt pas echt interessant als je ook daadwerkelijk land gaat claimen. Als je in je eentje een micronatie wil vestigen, maar je hebt geen leger tot je beschikking, is grondgebied van een ander land proberen te claimen een nogal onmogelijk uit te voeren plan. Je zult dus grondgebied moeten gaan claimen, dat nog door geen enkel ander land geclaimd is – zoals het geval is bij Liberland. The Unrepresented Nations and Peoples Organisation (UNPO) is, volgens eigen website unpo.org, een internationale, geweldloze, democratische ledenorganisatie. Partijen die zich bij de organisatie hebben aangesloten zijn onder andere niet-erkende gebieden of minderheden, die samen zijn gekomen om hun eigen belangen en rechten te beschermen en om geweldloze oplossingen voor conflicten te vinden. Micronaties als Liberland en Sealand kunnen proberen om op de lijst van de UNPO te komen, maar de vraag is hoe serieus zij hier worden genomen. Wat ook niet verkeerd meegenomen zou zijn, is een lidmaatschap bij de Verenigde Naties. Uiteindelijk zal voor het oprichten van een echte staat, toch ook erkenning van andere staten nodig zijn.

"Heb je nu altijd al van een koninklijke titel gedroomd? Voor zo'n 30 tot 45 dollar kan je via de website een dergelijke titel bemachtigen."

Maar hoe wordt een micronatie nou een daadwerkelijke staat? Er bestaat niet echt een duidelijke, algemene definitie voor het begrip 'staat'. Om antwoord te geven op dergelijke vragen is in 1933 de Montevideo Conventie van de Rechten en Plichten van Staten opgesteld. In het eerste artikel worden de voorwaarden voor het zijn van een staat gegeven. De staat-to-be moet een permanente bevolking, een afgebakend gebied, en een regering hebben en daarnaast moet de staat de mogelijkheid hebben internationale relaties aan te gaan met andere staten. Een groep mensen die gezien kan worden als serieuze bevolking heb je al gauw een paar duizend mensen nodig. In praktijk ligt het echter iets ingewikkelder dan enkel het volgen van deze voorwaarden. Ook wanneer aan alle voorwaarden is voldaan, blijkt het in praktijk lastig te zijn de juridische erkenning van andere staten te krijgen. Op moment dat je van geen enkele internationale staat erkenning hebt, besta je in praktijk niet. Het is wonderbaarlijk hoe lang Sealand al bestaat, maar wat is er nou eigenlijk bereikt? Op moment dat een ander land Sealand wil aanvallen, heeft zij niet genoeg mankracht om de vijand van het platform te weren. Als het puntje bij paaltje komt, zal Sealand niet overleven. Ondanks het feit dat het vestigen van een permanente bevolking in Liberland beter mogelijk is, geldt hetzelfde voor Liberland wat militaire verdediging betreft. Op moment dat Servië of Kroatië het grondgebied toch gaat claimen, zal Liberland waarschijnlijk geen stand houden. De micronatie zal dan alleen online verder leven. ■

Duitser wil in minder dan een jaar van Hamburg naar Shanghai lopen

Er zijn mensen die zelfs een marathon niet uitdagend genoeg vinden. Zo iemand is de Duitse hardloper Kai Markus Xiong. Hij wil in 235 dagen van Hamburg naar Shanghai lopen: een tocht van ruim 12.000 kilometer.

De 44-jarige atleet start over negen dagen en rent dan van Duitsland via Polen, Wit-Rusland, Rusland, Kazachtstan, Oezbekistan en Kirgizië naar de eindbestemming in China. Hij wil per dag zeven tot tien uur lopen en in die tijd steeds 60 tot 80 kilometer afleggen. Na zeven tot negen dagen neemt hij één dag rust, schrijft de krant Sächsische Zeitung.

Xiong wordt tijdens zijn tocht begeleid door een vriend in een Volkswagen kever uit 1984, die volgens de eigenaar 'ook maar blijft lopen'. Die kever zal vooral gevuld zijn met schoenen: Xiong verwacht tussen Hamburg en Shanghai 30 tot 40 paar te verslijten.

Vinny (22) laat zich ombouwen tot genderneutrale alien

De 22-jarige Vinny Ohh uit Los Angeles gaat erg ver om zijn opmerkelijke droom te doen uitkomen. De Amerikaan onderging ruim 100 operaties om zoveel mogelijk te lijken op een alien. En omdat de hij gelooft dat de buitenaardse wezens ook geen geslacht hebben, laat hij zijn genitaliën binnenkort verwijderen.

Voor de ingrepen trok visagist Vinny zijn portemonnee: hij telde ruim 50.000 dollar neer voor de plastische chirurgie die hem er buitenaards moet doen uitzien. Met de extreme look wil hij 'laten zien hoe hij zich van binnen voelt'. ,,Ik wil hybride zijn. Geen man of vrouw. Ik zou niet weten waarom ik niet niets zou kunnen hebben, daar beneden."

Vinny liet lipfillers inspuiten toen hij 17 jaar was en zich buitengesloten voelde. Daarna volgden onder meer 12 wangimplantaten, vijf neuscorrecties, 35 laserbehandelingen en vijf botoxinjecties. Om nog meer op een alien te lijken draagt hij gitzwarte contactlensen en verft de excentriekeling zijn haar in felle kleuren. Verder gaat Vinny gerust de straat op gehuld in witte tape en laat hij geregeld artistieke foto's maken waarop zijn abnormaal witte huid extra glimt.

De Amerikaan geniet er volop van dat hij er nu als een zogenoemde Martian uit komt te zien, met een extra groot hoofd en zo goed als geen wenkbrauwen. ,,Wanneer mensen me vragen mezelf te omschrijven, dan zeg ik ze dat ik niet aards ben. Door de jaren heen heb ik ontdekt dat ik niet homo- bi- of transseksueel ben. Ik wil dat mensen ophouden zichzelf te labelen."

Kunstenaar week lang opgesloten in steen

De Franse kunstenaar Abraham Poincheval leeft de komende week niet onder, maar in een steen. Woensdagmiddag liet hij zich opsluiten in een gallerie in Parijs.
In het 12 ton wegende rotsblok dat in de Palais de Tokyo-gallerij in Parijs staat is een uitsparing in de vorm van zijn lichaam gemaakt. Ook zijn er luchtgaten en is er plaats voor een vooraadje water en eten.
Met behulp van kabels wordt de hartslag van de Fransman voortdurend gecontroleerd. Ook is er een videoverbinding.
„Het doel is om te ervaren hoe de tijd verstrijkt in een rotsblok," zei hij eerder tegen nieuwssite qz.com. „Je zit daar alleen met alleen je eigen ademhaling. En het rotsblok leeft ook, het is nog vochtig omdat het pas een paar weken geleden uit een groeve is gehaald. Er ontstaat een flow, een komen en gaan, tussen mezelf en de steen."
Urineren doet de Fransman in lege waterflessen en grote boodschappen doet hij in een kleine container. Over de stank is hij niet bezorgd. „De steen zal een deel van de stank absorberen," zei hij vlak voor zijn opsluiting tegen persbureau AFP. „Ik denk dat ik er wel tegen kan."
In plaats daarvan ziet Poincheval het meest op tegen de psychologische effecten, het grip op de realiteit houden.
Het is niet de eerste keer dat de kunstenaar zichzelf op bizarre plaatsen opsluit. Zo verbleef hij eerder 13 dagen in een opgezette beer, zat hij een week op een 20 meter hoge paal buiten het Gare du Nord in Parijs en voer hij over de Rhône in een enorme plastic fles.

Man laat zich levend begraven

Voor hij in zijn eigen graf stapte, gaf hij nog een innige afscheidskus aan zijn vrouw. Het zijn bizarre beelden uit de Noord-Ierse stad Belfast. Daar liet een gepensioneerde man zich woensdag levend begraven. En dat deed hij niet zomaar.

Vrienden en familie waren samengekomen voor de kerk in Belfast om aarde over de kist van hun geliefde John Edwards te gooien. De gepensioneerde man was er vrijwillig in zijn graf gestapt.

Niet om te sterven, maar om drie dagen lang een boodschap van hoop te verspreiden. John is namelijk de stichter van de organisatie Walking Free, die mensen met zelfmoordneigingen en verslavingen helpt. Als ex-verslaafde weet hij maar al te goed waarover hij spreekt.

"Ik ben intussen 25 jaar nuchter", zegt John. "Om de aandacht te vestigen op depressie en verslaving, heb ik een grote kist gemaakt om er drie dagen in te leven. Ik weet dat het een nogal radicale actie is. Maar ik wil mensen helpen "vanuit het graf" voor ze er zelf in belanden. Ik wil tonen dat er hoop is."

De kist - mét luchtgaten - is groot genoeg om rechtop te zitten en te liggen. Er is bovendien internet voorzien zodat John kan Skypen met mensen overal ter wereld. Hij hoopt met de livebeelden miljoenen mensen te bereiken om hen een boodschap van hoop te geven.

Lekker zwemmen in het zwembad: 75 liter pis in het water

Wie af en toe een baantje trekt, zwemt niet alleen door water, maar ook door liters urine. Canadese wetenschappers hebben dat uitgerekend. Ze namen voor hun onderzoek 250 watermonsters uit 31 zwembaden en bubbelbaden.
Een van de onderzochte zwembaden bevatte 830.000 liter water. Dat is ongeveer de inhoud van een 25-meterbad. In al dat water zat 75 liter urine. Een zwembad dat half zo groot was, bevatte 30 liter urine.

Urine is zelf steriel en niet schadelijk. Maar het kan reageren met andere stoffen in het water. Urine en chloor kunnen samen bijvoorbeeld chloroform vormen.

De studie staat in het wetenschapsblad Environmental Science and Technology Letters. De onderzoekers zeggen niets over de kwaliteit van de onderzochte zwembaden en hoe representatief de uitkomsten zijn. Maar ze zeggen wel dat de cijfers laten zien dat het belangrijk is om de waterkwaliteit in de gaten te houden.

Twee toeristen boeken reisje naar de maan

Een rondje om de maan vliegen en daarna weer terug naar de aarde. Twee toeristen hebben een reis naar de maan geboekt bij het ruimtebedrijf SpaceX.

De komende tijd moeten de twee toeristen aan allerlei onderzoeken meedoen, om te checken of ze wel fit en gezondheid zijn. Dat gebeurt ook altijd bij astronauten. Je lichaam moet namelijk sterk genoeg zijn om in een raket naar de ruimte te kunnen vliegen.

De reis naar de maan zal een week duren. De toeristen gaan niet op de maan landen, maar vliegen er alleen langs. Volgens SpaceX zien meer mensen zo'n rondreis wel zitten; het bedrijf verwacht dat ze in de toekomst meer van dit soort maanreizen zullen aanbieden.

Wietlollys door foutje leverancier tussen carnavalssnoep

De wietlolly's die zaterdag werden rondgestrooid tijdens een carnavalsoptocht in Heerlen, zijn per ongeluk tussen het snoepgoed beland. Dat zei de voorzitter van jeugdcarnavalsvereniging De Pannesjop tegen Limburgse media.

Volgens hem had de leverancier van het snoep de wietlolly's apart gezet, maar zijn ze toch op de praalwagen terechtgekomen. De leverancier zou inmiddels naar de politie zijn gegaan om de zaak uit te leggen.

Een meisje langs de kant van de weg in Heerlen ving een lolly, maar ze vond hem raar smaken en gaf hem aan haar moeder. Die waarschuwde de politie. De wietlolly's waren overigens onschuldig, omdat er geen thc in zat, de werkzame stof van cannabis.

Dronken bestuurder krijgt ongebruikelijke straf voor doodrijden vrouw

Travis Elwell (23) had veel te veel gedronken toen hij Emily Javadi twee jaar geleden doodreed. De familieleden van Emily bedachten voor de jongeman een ongewone straf, die ervoor moet zorgen dat hij niet nogmaals in de fout zal gaan.

Naast een celstraf van 120 dagen, moet Elwell de komende negen jaar telkens op de dag dat hij Emily doodreed voor een week de gevangenis in. Op die manier hoopt de familie dat hij de dag van het tragische ongeval niet snel zal vergeten.

De nabestaanden wensten dat Elwell niet jarenlang achter de tralies zou komen te zitten en zodoende gescheiden zou worden van zijn kind. Tegelijkertijd wilden zij dat hij zijn onverantwoordelijke daad niet zou vergeten. De rechter besloot met de wens van de nabestaanden in te stemmen.

Daarnaast mag de dader geen alcohol meer consumeren, moet hij naar bijeenkomsten van de AA (Anonieme Alcoholisten) en moet hij bij zelfhulpgroepen over zijn dronken rijgedrag spreken. De familie van het slachtoffer hoopt dat Elwell zo zijn leven op de rit krijgt.

Er bestaat nu haarverf die van kleur verandert door de temperatuur om je heen

Hoe cool zou het zijn als je haar regelmatig van kleur zou veranderen, zonder dat je het steeds opnieuw moet verven? Heel! We waren dan ook diep onder de indruk van dit artikel van onze zusjes van Beautify waarin een wel heel bijzondere haarverf ter sprake komt. Er bestaat sinds kort namelijk een haarverf die zich aanpast aan je omgeving. Wanneer je haar in aanraking komt met warmte of kou, verandert de kleur van je haar.

Door wind, zon of kou, kan je haar bijvoorbeeld van zwart naar rood verkleuren. Andere kleuren waarin de verf kan veranderen zijn zwart naar wit, zilver naar blauw en zwart naar geel. Dit effect komt door een chemische reactie die plaatsvindt. Op dit moment is de verf helaas nog niet te koop, maar dat zal waarschijnlijk zeer binnenkort wel gebeuren. ■

Trump's possible effects on Europe and the rest of the world

The 8th of November 2016 was the date that Donald J.Trump won the election to become the 45th president of the United States of America (U.S.A.).This came as a shock to many. It was described as an outcry by the 'simple civilian' who felt that his needs were being neglected and ignored for the past few years.The rest of the people remain uncertain in what the future might hold, not only the people of the U.S.A. but those in the rest of the world as well. This is the case because the actions of the president of the U.S.A. have great influence in the rest of the world on both economic and political levels.

By: Philip Savidis

The possible effects on economical level

If you are active in the world of stocks and therefore in the world of Wall street, you have seen large changes when the news came that Donald J.Trump would be the next president of the U.S.A. In the beginning the stocks would plummet for a few hours, but after the realization of what had happened some stocks went through the roof.This was the result of all the tax reduction promises that Trump made, these tax reductions would be immensely profiting for big companies like Berkshire Hathaway Inc. and Goldman Sachs. The impact of Trump on the economy was huge and was noticed everywhere in the world, and that impact was only based on his promises, not yet on his actions.

Since the U.S.A. is one of the most, if not the most, important trade and investment partner of the EU, Trump's actions also have an impact on our economy. Trump repeatedly mentioned his protectionist view in his speeches and plans. With the protectionist stance that Trump wants to have, he might want to pull out of existing trade deals and put huge fees on products that were produced in countries like China.This has already resulted in the establishment of new factories in the U.S.A. by companies that used to produce outside of the U.S.A.This could make the U.S.A. more independent and self-sufficient, which are goals that Trump wants to achieve.

All of this could mean a lot of uncertainty for the TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership) which is a trade deal between de EU and the U.S.A. where the U.S.A. and the EU have already negotiated over since 2013. Trump has already said that he is unsure about the agreement, which could be the end of it

if Trump veto's it.

The economical plans of Trump which could mean huge profits for large companies also have a downside, the American government must get their income from somewhere and the middle class is the one that will probably pay the price in this case. He will also try to hold on to more money by declining several billions in payments to the UN climate change programs, since it is not clear if he believes in it or not. But this will probably not be enough if he wants to realize all his tax plans. The result of this might be such an increase in debt that the U.S.A. will not be able to manage it, which will eventually lead to a recession.

This could mean a lot for the already fragile economy of Europe since it is still recovering and uncertain of its future in the wake of the Brexit.

The possible effects on political level

As mentioned in the previous paragraphs, it is unsure what the view of Trump is when it comes to climate change. There is on an international level not much certainty in what the future might behold when it comes to the Paris Agreement on climate change, it is possible that he will withdraw from the agreement. If this is the case, it might start a domino-effect and other countries could follow with withdrawing from the treaty.

Trump is quite the supporter of Isolationism, which is a foreign policy that the nation's best interests are best served by not meddling with the affairs of other countries, by keeping those affairs at a distance. This is in line with his position in international trade agreements, since Isolationism is also about avoiding those, since they can also result in being drawn into dangerous, and otherwise, undesirable conflicts. His Isolationism could provide some much-needed geopolitical stability. In the past years, Obama's geopolitical position could be categorised as interventionism, since the U.S.A. tried to play as the police of the world, as it has always down in the past few decades. Without the constant intervention of the U.S.A., this could result in less friction. Think about the friction between Russia in Syria, if the U.S.A. were to leave Syria completely, the relation between Russia and the U.S.A. wouldn't be as fragile as it is nowadays.

The Isolationism approach could be an improvement for the image of the U.S.A., since they are often seen as the nation that brings trouble everywhere it goes and everywhere it intervenes. If they are not intervening as much as they did under the supervision of the Obama office, they cannot be scapegoated as much as they are now.

The NATO membership of the U.S.A. might not be the same after the office of Trump. The complaints by the U.S.A. that the European members of NATO rely too much on their defence aren't complaints that haven't been heard before, but not as much as they already have been mentioned by Trump. He wants the European NATO members, that are being defended by the American defences, to pay for the costs that are made in the process of that. If they are not prepared to defend themselves, they should pay. This shows, like a lot of his political stances, the businessman in President Trump. Jean-Claude Juncker, the president of the European Commission, has already reacted to these statements of Trump. Juncker stated that the U.S.A. won't always look after the security of Europe, and that Europe must create an European security union with the goal of establishing an European army. So that the EU won't be dependent on the U.S.A. its defences.

The election of president Trump has come at a time where a lot of the major countries in Europe have their elections for the new government. Since the win of Trump in the U.S.A. has been described as an outcry for help by the simple civilian, lots of analysts say that this phenomenon might also occur in Europe. Lots of countries face the troubles of extremists and an overflow of refugees looking for a safe place to stay. These events bring lots of tension to the countries in the EU and that's why a lot of the political parties that are described as 'right wing populists', the same as Trump has been categorised, gotten lots of support since Trump has won. Most of these political parties that get their support from the civilians that don't think they are being heard, are against the European Union. So, as a result of Trumps win, the EU might have some difficult times up ahead.

Conclusion

The win of Donald J. Trump in the elections for the 45th president of the U.S.A. had a huge impact on the world. Not only on an economical, but also on a political level it changed something in the world.

An example of the impact on economical level is that the stocks, mainly those of huge American companies, went through the roof. This was the case because Trump always promised tax reductions for companies on his campaign. Since the U.S.A. is the largest and most important trade partner of the European Union, the impact was felt in Europe as well. The TTIP has been negotiated about since 2013 and the election win of Trump might be the end of this agreement. This is all in line on the goals that he has set for the U.S.A., to become more self-sufficient and less dependent on foreign countries. This has already resulted in more companies to establish factories in the U.S.A. as Trump stated that he will put high fees on products that were made outside of the U.S.A.

The impact that the election win of Trump had on the political position of the world was quite remarkable as well. Isolationism is something that Trump wants to bring back into the American foreign policies. He doesn't want to take the same liberal intervention stance as the Obama office and the presidents before him would often take. Because of this, as mentioned in the previous paragraph, he doesn't want to depend as much on international trade agreements and other agreements. The Isolationism stance that Trump wants the take might have a positive effect on the relation with Russia, since they won't have as much friction if the U.S.A. were to leave countries like Syria. This could also be the best for their image, as they are often seen as the ones that bring trouble everywhere and always have the urge to play the police of the world.

In everything that Trump has done, the businessman in him has revealed himself. We must await what he does the coming months to be able to really judge his moves and if they were right or wrong. If he is as much of a good president as a businessman, the U.S.A. could see some huge economic and political improvements. The rest of the world must wait and see what the impact on them will be. ■

Agenda

MAART

16 maart	Dagtrip naar Rotterdam	OURANOS
21 maart	Dagtrip naar Den Haag	OURANOS
24 maart	Kantoorbezoek Mazars in Breda	FIRST

APRIL

19 april	Lezing robotisering	OURANOS
21 april	Masterclass Juridisch Bureau Letselschade en Gezondheidsrecht	OURANOS
21 april – 1 mei	Fiscale studiereis naar Taipei	FIRST

MEI

3 mei	Bezoek TBS-instantie	OURANOS
3 – 5 mei	The Deal & Dispute Challenge	SIMMONS & SIMMONS
9 mei	Cycling dinner en borrel Joanknecht & van Zelst	FIRST
10 – 13 mei	Reis naar Brussel en Luxemburg	OURANOS
16 mei	International Foodmarket	OURANOS
16 mei	Café Jong Hout Maastricht	HOUTHOFF
17 mei	Kantoorbezoek Van Doorne	OURANOS
18 – 19 mei	Business course: Law around the world	NORTON ROSE FULBRIGHT
20 mei	European Career Day	OURANOS
23 mei	Juridische Quiz	OURANOS
24 mei	Kantoorbezoek NautaDutilh	FIRST
31 mei	Kantoorbezoek Hertoghs Advocaten	FIRST

Mr. Solange Daenen

De Europese Unie en onwetendheid als bron van alle kwaad

Als mijn geschiedenisleraar, meneer Duister, een vraag stelde voegde hij daar stelselmatig de opmerking aan toe:"Wie het antwoord weet, spreek! Wie het antwoord meent te weten, zwijg!"
Het gevolg hiervan was meestal een grote stilte in de klas. Een enkele keer had een betweter de moed te antwoorden. Als de betweter, naar de mening van Duister, naliet een bevredigend antwoord te geven, reageerde Duister met de quote:"Liever niets weten, dan half weten".
Ik mocht Duister niet, ik vond hem arrogant en zijn opstelling tegenover onze jonge frisse breinen aanmatigend. Naarmate ik ouder werd groeide mijn sympathie voor Duister en vond ik hem niet meer arrogant, omdat ik overtuigd raakte van de waarheid van zijn visie: Ware kennis bestaat erin te weten dat men niets weet.
Het is vanuit deze visie dat ik deze column met als thema 'De EU' schrijf. Wat weet ik van de EU? In elk geval te weinig om een onderbouwde visie te geven. Ik ben trots op mijn 'bescheiden' opstelling. Trots, omdat ik tot een kleine elite behoor die slechts een ding weet: dat zij niets weet!
De meeste mensen zijn onbescheiden als het aankomt op zelfkennis van hun gebrek aan kennis. Gespeend van kennis gaan we straks wel allemaal naar de stembus om vanuit al onze onwetendheid een parlement te kiezen. Bij onze keuze baseren wij ons ofwel op de bij ons bekende feiten, ofwel op een 'geloof' dat wij in een politicus of partij hebben. Welnu, er bestaan geen feiten, alleen interpretaties en het is de politicus die de feiten voor ons interpreteert. Wat het 'geloof' in een politicus of partij betreft: de drijfveer van de politicus is veelal: ofwel te regeren uit lust, dan wel uit het verlangen niet geregeerd te worden. Bovendien wordt de ware aard der dingen niet door zijn woorden onthuld, maar verhuld. 'Geloven' betekent: niet willen weten wat de waarheid is!
De politici die wij kiezen bestaan uit mensen die de komische rol toebedeeld hebben gekregen om het altijd goede geweten van een bepaalde politiek te vertegenwoordigen. Echter: wie geen slecht geweten heeft, heeft geen geweten. Maar beter een slecht geweten dan een slechte reputatie, is het niet?
En wie zijn wij, de kiezers, de natie? Een groep mensen die eenzelfde taal spreekt, dezelfde kranten leest. Maar wij geloven de kranten vaak niet of we begrijpen de kranten niet. Het geloof aan de waarheid begint met de twijfel aan alle tot dusverre geloofde waarheden en de hoogste opgave van het menselijk brein is te begrijpen dat hij niet begrijpen kan.
Frustrerend.
Tja, democratie… Democratie betekent, zeker in de EU, eenvoudig het ranselen van het volk door het volk voor het volk. Democratie betekent een gelijk recht voor allen. Maar een gelijk recht voor allen, dat is de grootste ongerechtigheid. Want wij zijn niet allen gelijk. Wij bestaan uit mensen die het antwoord weten, en uit mensen die het antwoord *menen* te weten. In een democratie komen daarom de mensen die het antwoord weten, te kort.
Maar waar ligt dan het onderscheid tussen de mensen die weten en die menen te weten?
De meeste mensen die *menen* te weten zijn in feite 'andere' mensen. Hun gedachten bestaan uit andermans mening, hun levens zijn imitaties, hun hartstochten zijn citaten. En de originele, wetende mensen dan? Het is niet dat zij iets nieuws voor de eerste maal zien, maar dat zij het van ouds bekende, door iedereen geziene, maar over het hoofd geziene, als nieuw zien. Daarin munten de waarlijk originele koppen uit.
Een democratie met een onwetend volk dat ontevreden is omdat het niet begrijpt dat het niet begrijpen kan. Die ontevredenheid is op zichzelf helemaal niet zo erg want ontevredenheid is de eerste stap naar vooruitgang van een mens en een volk. Ook wanneer een volk op zijn terugweg is, loopt het een ideaal achterna. Het gelooft altijd aan een voorwaarts. Maar bestaat er een voorwaarts binnen een democratie? Ik twijfel en moet wederom het antwoord schuldig blijven omdat ik niets weet. Ik concludeer wel dat democratie geen goede staatsvorm is, maar ik ken geen betere!
Ik weet dat ik niets weet, weet dat ik niet tot de originele, alleswetende mensen behoor. Het is daarom dat mijn voorgaande tekst over de EU niet over de EU gaat maar louter bestaat uit een samenraapsel van citaten van Nietzsche, Socrates, Oscar Wilde, Plato, Churchill en last but not least: Johan Cruijff.
Kwamen mijn zinnen u al bekend voor? Goed zo, dat betekent dat u enige kennis heeft. 'Enige'…Ik denk terug aan de wijze woorden van meneer Duister.

Meneer Duister: ik ben geen betweter meer en u was niet arrogant, u was een bescheiden wijze man. Dank u en lang leve de EU na Brexit, triomf van de democratische onwetendheid!

Vandaag laatste dag studentstage.

Morgen starten als advocaat.

Joris Goettsch
Associate Litigation

Als je bij ons stage loopt, ga je direct aan het werk

Studentstage lopen is de kans om Allen & Overy en het werk dat wij doen te leren kennen. Je wordt twee maanden ondergedompeld in een wereld, waarin je het onverwachte kunt verwachten. Je krijgt intensieve begeleiding en je werkt met talentvolle, enthousiaste collega's en prachtige cliënten. In korte tijd leer je meer dan je voor mogelijk had gehouden. Haal het beste uit jezelf. Kijk voor meer informatie en het verhaal van Joris op **www.werkenbijallenovery.nl**

Embrace the unexpected ALLEN & OVERY